

СЛУ НА ФЕДЕРАТИЕ

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Жиро сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата и одделни изданија бр. 1032-Т-220, за огласи 1032-Т-221.

Среда, 14 март 1956

БЕЛГРАД

БРОЈ 11

ГОД. XII

Цена на листот број е 60.— дина. — Претплата за 1956 година изнесува 1200.— дина., а за странство 1900.— динари. — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 9. — Телефони: Редакција 25-338, Администрација 26-276. Продажно одделение 22-619, Тел. централа 23-010.

94.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ПЛАТИТЕ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Во Уредбата за платите на работниците и службениците на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54) се вршат измени и дополненија, така што нејзиниот пречистен текст да гласи:

УРЕДБА

за платите на работниците и службениците на стопанските организации

I. Основни одредби

Член 1

Платите на работниците и службениците (во натамошниот текст: работниците) на стопанските организации се утврдуваат врз основа на тарифата што се пропишува со тарифниот правилник.

Член 2

Тарифниот правилник го донесуваат согласно стопанската организација, народниот одбор на општината и синдикалната организација.

Член 3

Платата на работникот зависи од неговиот успех во работата и од успехот на работењето на стопанската организација.

Член 4

Платите на работниците се определуваат во тарифниот правилник за единица работно време (тарифен став).

Како основ за утврдување на тарифниот став служат особено стручната спрема потребна за вршење на работите, условите за работа на работното место и одговорноста за водење на работите.

Член 5

На сите работни места и работи каде што работниот ефект може да се мери стопанската организација е должна со тарифниот правилник да пропише кој ефект е должен работникот да изврши во определена единица време (норма).

На стопанските организации со паушална пресметка не се однесуваат одредбите од ставот 1.

Стопанската организација може да утврди работникот да добива плата за определен работен ефект или за определена количина производи, водејќи сметка тој ефект да може да се постигне во времето што и' одговара на платата според тарифниот став (акорден став).

Нормите и акордните ставови се утврдуваат со правилниците за нормите.

Член 6

Со сојузниот општествен план може да се определи општото ниво на тарифните ставови во тариф-

ните правилници. Тарифните ставови во тарифниот правилник можат да бидат само во границите на така утврденото општо ниво.

Член 7

За извршената работа работникот има право на оној износ на платата што му припаѓа за определен ефект односно време на работа според тарифниот правилник и според правилникот за нормите.

Ако остварениот доход не е достаточен да се исплатат полните износи на платите за извршената работа, платите на работниците се намалуваат сразмерно со остварениот доход.

Член 8

Стопанските организации што имаат погонски или деловни единици или продавници донесуваат единствен тарифен правилник за целата стопанска организација и во него погонските и деловните единици се искажуваат одделно.

II. Државни органи за работи на платите во стопанството

Член 9

За работите на платите во стопанството што се во надлежност на државните органи се установуваат постојани околиски, републички, покраински и обласни комисији за плати во стопанството, како и сојузна комисија за плати во стопанството (комисија за плати).

Два или повеќе околиски народни одбори можат да установуваат заедничка комисија за плати.

Во комисијата за плати задолжително влегуваат претставници на синдикатите и на коморите.

Член 10

Комисиите за плати ги имаат следните задачи:

- 1) да соработуваат при донесувањето на тарифниот правилник;
- 2) да даваат стручна помош при воведувањето на нормите и на платниот систем;
- 3) да го следат извршувањето на нормите и движењето на платите во стопанските организации;
- 4) да поднесуваат барања за регизија на нормите;
- 5) да го изучуваат платниот систем во стопанството и да соработуваат со синдикатите и коморите;
- 6) да вршат надзор над извршувањето на прописите за платите во стопанството.

Член 11

Сојузниот извршен совет донесува упатство за составот, правата и должностите, надлежноста и работењето на комисиите за плати.

III. Донесување на тарифниот правилник

Член 12

Наврт на тарифниот правилник составува управниот одбор на стопанската организација и му го поднесува на работничкиот совет на стопанската организација, на народниот одбор на општината и на синдикалната организација заради составување заеднички предлог.

Предлогот на тарифниот правилник го составуваат органите од претходниот став преку свои претставници.

Член 13

Согласност на тарифниот правилник дава работничкиот совет од името на стопанската организација, народниот одбор на општината или комисијата што ќе ја именува за таа цел народниот одбор — од името на народниот одбор на општината, органот определен врз основа на упатствата од Централното веќе на Сојузот на синдикатите на Југославија — од името на синдикалната организација.

Ако самостојното пресметување на вкупниот приход се врши за погон, народниот одбор на општината на чие подрачје се наоѓа погонот на стопанската организација може да бара од народниот одбор на чие подрачје е седиштето на стопанската организација и тој да учествува при изработката на тарифниот правилник и да дава согласност на делот од тарифниот правилник што се однесува до погонот. Ако народниот одбор на општината според седиштето не ќе се согласи со ова барање, одлука донесува народниот одбор на околицата ако народните одбори на општините се на подрачје од иста околица, републичкиот извршен совет ако народните одбори се на подрачје на две околии, односно Сојузниот извршен совет — ако народните одбори се на територија на две народни републики.

При давањето согласност на тарифниот правилник на самостоен погон на земјоделска задруга, народниот одбор на општината е должен да прибави мислење од задругата чиј погон е во прашање.

Тарифниот правилник е донесен кога врз основа на заклучокот од органите од ст. 1 ќе го погнат нивните овластени претставници.

Член 14

При донесувањето на тарифниот правилник на претпријатијата за воени потреби учествува и претставник на Државниот секретаријат за работи на народната одбрана.

Согласноста на тарифниот правилник на претпријатијата за воени потреби што произведуваат убојни материјали и експлозив ја дава, место народниот одбор на општината, комисијата што ја именуваат Државниот секретаријат за работи на народната одбрана и народниот одбор на општината.

Член 15

Ако работничкиот совет на стопанската организација, синдикалната организација и народниот одбор на општината не постигнат спогодба за предложениот тарифен правилник, предлогот на тарифниот правилник се испраќа на решавање до арбитражната комисија.

Арбитражната комисија ја именува републичкиот извршен совет.

Арбитражната комисија се состои од 5 членови од кои двајца се претставници на синдикалната организација, двајца претставници на комората, а претседател е претставникот на републичкиот извршен совет.

Републичкиот извршен совет го именува претседателот на арбитражната комисија од списокот на кандидатите што ќе му ги предложи републичкиот државен секретар за работи на стопанството. Синдикалната организација и комората предлагаат на почетокот на годината список на своите кандидати за членови на арбитражната комисија, од кој претседателот на арбитражната комисија ги определува членовите во секој поодделен случај. Народниот одбор на општината, синдикалната организација и комората можат да му стават приговор на претседателот на арбитражната комисија против определените членови на комисијата. Против комисијата составена според приговорот не може да се стави нов приговор.

Сојузниот извршен совет ќе пропише правилник за работа на арбитражните комисији.

Член 16

Одлуката на арбитражната комисија е задолжителна и е составен дел од тарифниот правилник.

Тарифниот правилник во тој случај влегува во сила со донесувањето на одлуката на арбитражната комисија.

Член 17

Управниот одбор на стопанската организација е должен наредот на тарифниот правилник да му го стави на работниот колектив на размедување најмалку 15 дена пред да им го поднесе на претресување на работничкиот совет на стопанската организација, на народниот одбор на општината и на синдикалната организација.

Управниот одбор на стопанската организација е должен забележително што ќе ги стават врз наредот на тарифниот правилник поодделни работници да ги изнесе пред работничкиот совет со свое мислење.

Член 18

Со тарифниот правилник управниот одбор на стопанската организација е должен, врз основа на предлогот од директорот, задолжително да состави одделна документација за нивото на тарифните ставови во тарифниот правилник.

Сојузниот извршен совет може да издаде упатство за податоците што треба да ги содржи документацијата.

Член 19

До донесувањето на нов тарифен правилник платите се определуваат според тарифниот правилник што важев дотогаш ако со оваа уредба не е определено поинаку.

Член 20

Ако во текот на годината се укаже потреба, управниот одбор на стопанската организација со дополнителна потврда од работничкиот совет, може да устанува нови работни места и за нив да определува тарифни ставови. Тарифните ставови за такви работни места мораат да бидат во правилен однос во поглед височината со тарифните ставови за соодветните работни места во тарифниот правилник.

Стопанската организација е должна да достави до околицата комисија за плати извештај за воведените нови работни места и за тарифните ставови за тие работни места како и потребна документација за височината на тарифните ставови во срок од 10 дена откако ќе ги потврди работничкиот совет.

Документацијата што стопанската организација ја поднесува во смисла на претходниот став, треба да содржи податоци според одредбите од чл. 18 на оваа уредба.

Ако тарифните ставови за новите работни места не се во правилен однос со тарифните ставови за соодветните работни места во тарифниот правилник, стопанската организација е должна по барање од околицата комисија за плати да ги усклади тарифните ставови за новите работни места со тарифните ставови за работните места што постојат.

Против решението на околицата комисија за плати од претходниот став може да се изјави жалба до републичката комисија за плати во срок од 15 дена од денот на приемот на решението.

Член 21

Ако две или повеќе стопански организации се спојат во една, стопанската организација што настанала со спојувањето донесува нов тарифен правилник, земајќи ги за основ тарифните правилници на стопанските организации од кои настанала.

IV. Содржина на тарифниот правилник

Член 22

Тарифниот правилник содржи особено:

- 1) тарифни ставови определени по работно место, по работа или по некој друг основ во износи по час, ден, недена или месец;
- 2) одредби за начинот на утврдувањето на работниот ефект;

3) одредби за распределба на платите од добивката на стопанската организација;

4) одредби за надоместок на платата за време на прекин во работата;

5) одредби за пресметувањето и за исплатувањето на платите и аконтациите на платите;

6) одредби за одделните издатоци, и тоа за височината:

а) на надоместокот за работа на парче што за стопанската организација ја вршат дома лицата што не се во работен однос со стопанската организација;

б) на надоместокот за одвоен живот од фамилијата во случај на пренестување или прим в работен однос, како и за условите за негова исплата;

в) на дневниците за службени патувања и селидби во случај на преместување, како и за правото на дневница;

г) на теренските додатоци и за условите под кои тие можат да се даваат;

д) на платата за време на платеното отсуство;

е) на наградите на учениците во стопанството;

7) одредби за овластување на органите на стопанската организација за донесување решенија што се однесуваат до регулирањето на платите на работниците на стопанската организација.

Стопанската организација може во тарифниот правилник да внесе и други одредби што се во непосредна врска со определувањето на платите на работниците или се наоѓаат во одделни прописи.

Сојузниот извршен совет може да пропише општа метода за искажување на тарифните ставови во тарифниот правилник.

Член 23

Тарифните ставови се определуваат во еден износ или во распон меѓу два износа. Ако тарифниот став е определен во распон, тарифниот правилник мора да содржи критериуми врз основа на кои му се определува тарифниот став на работникот.

Ако стопанската организација не ги определи во тарифниот правилник критериумите за определување на тарифните ставови во границите на распонот, тарифните ставови на лицата на такво работно место не можат да бидат поголеми од износите што претставуваат долна граница на распонот.

Со тарифниот правилник може да се определи новите работници што немаат потребна пракса да примаат за определен срок помала плата од износот на тарифниот став определен за работното место.

Со тарифниот правилник може да се предвиди на работникот што врши работи за кои се установени мерила за работниот ефект, платата да му се определува по време се' додека не ќе ги исполни определените услови за премин на пресметување на платата по работен ефект.

Член 24

Во одредбите во тарифниот правилник за начинот на утврдувањето на работниот ефект особено се определуваат технички раководители, раководители и други работници одговорни за водење на работите, кои врз основа на нормите на работата ги утврдуваат мерилата на работниот ефект и го следат нивното извршување.

Со тарифниот правилник може да се установе плаќање за надминување нормите на работата, кое би се исплатувало од цената на чинењето, само пропорционално со платата според тарифниот став.

Член 25

Со одредбите од тарифниот правилник за надоместокот на платата за време на прекино во работата особено ќе се регулира плаќањето за прекините на работата во стопанските организации во градежништвото, селското стопанство и во другите стопански организации во кои работата зависи од временските услови.

Член 26

Во одредбите на тарифниот правилник за распределба на добивката за плати мораат да се утврдат основите според кои ќе се врши распределбата

на добивката за плати, земајќи го како начело успехот постигнат во работата.

Со тарифниот правилник не може да му се даде овластение на ниеден орган на стопанската организација тој по своја оценка, без обзир на одредбите од тарифниот правилник, да врши распределба на добивката за плати.

Со тарифниот правилник се определуваат основите за утврдување на премиите за постигнатиот општ успех во работењето на стопанската организација, за постигнатите заштеди во материјали, за заштедите во трошоците, за подобар квалитет, за подобра организација на работата и за извршување рационализација во работењето, кои најпрво се исплатуваат од добивката наменета за плати.

Со тарифниот правилник, покрај основите според кои се даваат премии, се определува височината на премиите и техничките раководители што ги утврдуваат мерилата за височината на премиите.

Член 27

Стопанската организација со тарифниот правилник може да предвиди еден дел од добивката што и е определен за плати да внесува во резервниот платен фонд.

Сојузниот извршен совет може да пропише стопанските организации со сезонско работење еден дел од добивката определена за плати задолжително да внесуваат во резервниот платен фонд.

Член 28

Стопанската организација е должна тарифниот правилник да го држи на видни и пристапни места во сите одделенија и погони и да им овозможи на сите работници да ги запознаат неговите одредби.

V. Измени и ревизија на тарифниот правилник

Член 29

Тарифниот правилник се донесува најмалу за една година.

Измени во тарифниот правилник можат, по правило, да се вршат само на крајот на годината за наредната година.

По исклучок, измени на поодделни делови од тарифниот правилник можат да се вршат по истекот на тримесечјето.

Измените на тарифниот правилник се вршат на начинот пропишан за негово донесување (чл. 12—18).

Член 30

Ако тарифниот правилник е во спротивност со законските и другите прописи или не е донесен според постапката предвидена во оваа уредба, началникот на секретаријатот за стопанство на народниот одбор на околијата или републичкиот државен секретар за работи на стопанството ќе и нареди на стопанската организација тарифниот правилник да го согласи со прописите што важат и ќе го определи рокот во кој мора да се изврши согласувањето.

Финансиската инспекција, инспекцијата на трудот и другите надлежни органи што ќе утврдат дека тарифниот правилник не им одговара на законските и на другите прописи можат на организите од претходниот став да им предложат да се изврши негово согласување со прописите што важат.

Ако стопанската организација во определените рок не ќе постапи по наредбата, началникот на секретаријатот за стопанство на народниот одбор на околијата или републичкиот државен секретар за работи на стопанството, ќе ја запре примената на овие одредби од тарифниот правилник што се во спротивност со прописите што важат.

Ако тарифниот правилник не е донесен според постапката предвидена во оваа уредба, началникот на секретаријатот за стопанство на народниот одбор на околијата или републичкиот државен секретар за работи на стопанството ќе ја запре неговата примена во целост.

Член 31

Сојузниот извршен совет може за целата територија на Југославија, а републичкиот извршен

совет за територијата на народната република, во текот на годината да нареди да се изврши ревизија на нивото на тарифните ставови во тарифните правилници на стопанските организации од поодделни стопански гранки, групи стопански организации или поодделни стопански организации, ако утврди дека тарифните правилници не се во склад со пропорциите од општествениот план, или дека се во спротивност со стопанската политика изразена во општествениот план.

Стопанската организација е должна да изврши ревизија на тарифниот правилник најдоцна во срок од еден месец од денот кога е издадена наредбата за ревизија. Ревидираниот тарифен правилник ќе се применува од денот кога е издадена наредбата за ревизија.

Ревизијата на тарифниот правилник се врши според постапката пропишана за негово донесување (чл. 12—18).

Член 32

Ако во смисла на одредбите од оваа глава ќе биде запрена примената на тарифниот правилник или наредена измена односно ревизија на негови поодделни одредби, околицката комисија за плати ќе определи на кој начин стопанските организации ќе ги пресметуваат платите од денот на издадената наредба до денот на донесувањето на нов тарифен правилник или на извршената измена односно ревизија на поодделни негови одредби.

Платите определени врз основа на областението од претходниот став можат да се движат само во границите во кои е наредена ревизија на тарифниот правилник.

VI. Тарифен правилник за трговски, угостителски и занаетчиски дуќани

Член 33

За трговски, угостителски и занаетчиски дуќани тарифниот правилник го донесуваат спогодбено месниот одбор на соодветниот синдикат, а каде нема месен одбор, — подружницата на синдикатот, соодветната комора и народниот одбор на општината.

Тарифниот правилник од претходниот став може да ги содржи и само основите за утврдување на тарифните ставови за работните места.

Народниот одбор на општината може по предлог од дуќан со паушална пресметка да определи за дуќанот да не се донесува тарифен правилник. Во тој случај правилата врз основа на кои дуќанот им е предаден на управување на работниците треба да содржат одредби за начинот за распределба на средствата за плати меѓу работниците на дуќанот.

Член 34

Ако тарифниот правилник донесен во смисла на претходниот член содржи само основи за утврдување на тарифните ставови, тарифниот правилник го донесува самиот дуќан во границите на тие основи.

Тарифниот правилник што го донесува дуќанот во смисла на претходниот став задолжително му се доставува на одделението за стопанство на народниот одбор на општината заради контрола дали е составен во границите на основите за утврдување на тарифните ставови.

Член 35

Одредбите од оваа уредба за постапката за донесување, за содржината, измената и ревизијата на тарифниот правилник ќе се применуваат во сè и на тарифните правилници на трговските, угостителските и занаетчиските дуќани, освен на тарифните правилници од претходниот член.

VII. Тарифен правилник за стручни здруженија и за заедници на стопанските организации

Член 36

Тарифниот правилник со кој се определуваат платите на работниците запослени во стручните

здруженија и во заедниците на стопанските организации ги донесуваат спогодбено управниот орган на здружението односно на заедницата и синдикалната организација.

Износите на платите во тарифниот правилник на стручното здружение или на заедницата се утврдуваат во границите на придонесот од стопанските организации.

Одредбите од оваа уредба за постапката за донесување, за измена и за содржината на тарифниот правилник ќе се применуваат согласно на тарифните правилници на стручните здруженија и на заедниците на стопанските организации.

VIII. Правилник за нормите

Член 37

Правилникот за нормите го утврдуваат директорот и стручниот колегиум на стопанската организација и му го соопштуваат на работниот колектив пред да го испратат до управниот одбор на потврда.

Правилникот за нормите е донесен кога ќе го потврди управниот одбор на стопанската организација.

Коморите и стручните здруженија на стопанските организации даваат стручна и техничка помош при поставувањето и усовершувањето на нормите.

Правилникот за нормите содржи особено одредби за постапката за утврдување на нормите, нивно следење и ревизија, потоа одредби за рокот во кој нормите не смеат да се менуваат, за начинот за утврдување квалитетот на изработката, за начинот за утврдување на акордните ставови и за начинот на кој се пресметува платата за постигнатиот ефект. Пописот на нормите и ценовникот на работите се составен дел од правилникот за нормите.

Ценовникот на работите мора да биде ускладен со тарифните ставови и со нормите врз основа на кои е изработен.

Стопанската организација е должна правилникот за нормите да го испрати до околицката комисија за плати во рок од 10 дена од донесувањето на решението. По барање од сојузната комора, од сојузот на коморите или од стручното здружение стопанската организација е должна да им го испрати правилникот за нормите.

Дрека не се донесе правилник за норми, стопанската организација не може да ги пресметува платите врз основа на норми и акордни ставови.

Стопанските организации со паушална пресметка не донесуваат правилник за норми.

Член 38

Директорот на стопанската организација е должен да се грижи предлогот на правилникот за нормите да биде во склад со тарифниот правилник.

Ако управниот одбор на стопанската организација изврши измени во правилникот за нормите што се во спротивност со тарифниот правилник директорот е должен да ја извести за тоа околицката комисија за плати. Ако директорот не го стори тоа, ќе биде одговорен за извршените измени.

Директорот на стопанската организација е должен да започне постапка за ревизија на нормите ако утврди дека односите утврдени со тарифниот правилник или со општествениот план се пореметени поради нереалноста на нормите.

Член 39

Ако правилникот за нормите не е во склад со тарифниот правилник, комисијата за плати ќе нареди негова ревизија.

Комисијата за плати може со решение да и нареди на стопанската организација да изврши ревизија на нормите ако тие се извршуваат над просекот нормален за соодветната стопанска гранка.

Комисијата за плати може пред донесувањето на решението за ревизија на нормите да бара стручното здружение или комората да даде мислење

за состојбата на нормите на стопанската организација.

Ако стопанската организација не изврши ревизија на нормите, комисијата за плати може да и нареди на банката да и ги исплати платите на стопанската организација само до одредениот износ.

Против првостепеното решение на комисијата за плати за ревизија на нормите стопанската организација може да изјави жалба до повисоката комисија за плати во рок од 8 дена од приемот на решението. Против првостепеното решение на Сојузната комисија за плати жалба може во истиот рок да му се изјави на Сојузниот извршен совет.

Барање за ревизија на нормите во претпријатијата за воени потреби може да подаде и Државниот секретаријат за работи на народната одбрана.

Член 40

Барање за ревизија на нормите можат да подадат и синдикалната организација и соодветната комора. Барањето се поднесува до околицката комисија за плати.

Ако околицката комисија за плати не го усвои барањето подадено во смисла на претходниот став, синдикалната организација односно комората може да и изјави жалба на републичката комисија за плати.

Член 41

Ако на стопанската организација и' е издадена наредба за ревизија на нормите, износот на платите што спаѓа на спорното натфрлување на нормите се става на одделна сметка кај банката до конечна одлука за ревизијата на нормите.

Ако нормите бидат исправени врз основа на издадената наредба за ревизија, пресметувањето на платите ќе се врши по така исправените норми од денот на издадената наредба за нивна ревизија.

Член 42

Правилникот за нормите за занаетчиски дуќани го донесуваат спогодбено органите што го донесуваат тарифниот правилник за занаетчиски дуќани (чл. 33).

Член 43

Стопанската организација е должна да води евиденција за извршувањето на нормите и да располага со редни податоци за бројната состојба на работниците, за движењето на платите, за остварените часови на работата и за остварениот обем на производството, како и со други податоци врз основа на кои е можно да се спореди движењето на платите и на производноста на трудот.

Стопанските организации се должни на комисиите за плати да им доставуваат извештаи за податоците од претходниот став според упатството што ќе го пропише Сојузната комисија за плати во стопанството.

IX. Премии

Член 44

Стопанските организации се должни еден дел од средствата од добивката за плати, односно дел од средствата на платниот фонд што ќе преостанат по исплатата на платите според тарифните ставови да употребат за давање премии на работниците на работните места од кои зависи општиот успех во работењето на стопанската организација и за успешите во извршувањето на одредените задачи усмерени на постигање подобра организација на работата, заштеди во материјали и во други трошоци, на постигање поголема продуктивност на трудот и подобар квалитет, како и за резултатите усмерени на работење на стопанската организација со пониски трошоци.

Одредбите од претходниот став не се однесуваат на дуќаните со паушална пресметка.

Член 45

Средствата од добивката за плати односно од платниот фонд наменети за премии, се определу-

ваат со тарифниот правилник на стопанската организација во процент од вкупните средства за плати од добивката односно во процент од остварениот платен фонд.

Член 46

Задачите за чие извршување се даваат премии и основите за утврдување на премиите се определуваат со правилник за премии.

Правилникот за премиите го донесува работничкиот совет на стопанската организација.

Коморите и стручните здруженија на стопанските организации даваат стручна помош при донесување правилници за премии.

Измените и дополнењата на правилникот за премии се вршат според постапката за негово донесување.

Стопанската организација е должна правилникот за премиите да и го достави на околицката комисија за плати во рок од 10 дена од неговото донесување. По барање од Сојузната комора, од сојузот на коморите или од стручното здружение стопанската организација е должна да им го достави правилникот за премиите.

Член 47

Правото на премија и височината на премијата се утврдува врз основа на однапред утврдените задачи и мерила за оценка на успехот во извршувањето на тие задачи.

Височината на премијата не може да се ограничи со височината на платата според тарифниот став.

Член 48

Управниот одбор на стопанската организација во текот на годината определува до која височина остварените средства за премии ќе се употребат за исплата на премии, оставајќи најмалку 2% од тие средства како резерва за израмнување на крајот на годината врз основа на завршната сметка.

По прибавената согласност на завршната сметка за изминатата година, дел од остварените средства за премии во изминатата година може да се пренесе во следната година и да се употреби само за исплата на премиите.

Член 49

Околицката комисија за плати ќе бара ревизија на правилникот за премии ако утврди дека премиите се даваат според нереални премиски основи, ако не постои причинска врска меѓу премиите и премиските основи, или ако премиските основи не можат да се утврдуваат и евидентираат на книговодствен начин. Пред да поднесат барање за ревизија на правилникот за премии комисиите за плати можат да бараат мислење од стручното здружение или од комората. Стопанската организација е должна во рок од 8 дена да постапи по барањето или во истиот рок да изјави жалба до републичката комисија за плати.

Барање за ревизија на правилникот за премии може да постави и комората, стручното здружение или синдикалната организација преку околицката комисија за плати.

За претпријатијата што произведуваат за определени потреби на Југословенската народна армија, тоа барање може да го поднесе Државниот секретаријат за работи на народната одбрана до републичката комисија за плати.

Против решението на околицката комисија за плати за ревизијата на правилникот за премии стопанската организација може да изјави жалба до републичката комисија за плати односно до комисијата на автономната покраина. Против решението на републичката комисија за плати за ревизијата на правилникот за премии на претпријатијата што произведуваат за определени потреби на Југословенската народна армија може да се изјави жалба до Сојузната комисија за плати во стопанството.

Член 50

Кога околицката комисија за плати ќе нареди ревизија на правилникот за премиите, ќе реши дали до извршената ревизија ќе се запне во целост или само во еден дел примената на правилникот за премиите.

Против решението на околицката комисија за плати од претходниот став може да се изјави жалба до републичката комисија за плати во рок од 15 дена од денот на приемот на решението.

Ревидираниот правилник за премиите ќе се применува од првот ден на наредниот месец по поднесеното барање за ревизија.

X. Определување тарифниот став за работниците**Член 51**

Надлежниот орган на стопанската организација определен во тарифниот правилник е должен на секој работник да му определи и му го соопшти тарифниот став на начинот предвиден во тарифниот правилник.

Работникот може да бара да му се издаде писмено решение за височината на тарифниот став.

Тарифниот став му припаѓа на работникот според работното место на кое работи односно според работата што ја врши. Ако работникот не ги исполнува условите во поглед стручната спрема која, според одредбите на тарифниот правилник, се бара за тоа работно место (работа), тарифниот став определен според работното место (работата) може да се намали за процентот определен во тарифниот правилник сè додека работникот не ќе ги исполни потребните услови.

Член 52

Против одлуката за височината на тарифниот став работникот може да изјави жалба до повисокиот орган на управувањето на стопанската организација.

Органот на стопанската организација надлежен за решавање по жалбата е должен да донесе решение во рок од 8 дена од денот на приемот на жалбата. Ако надлежниот орган на стопанската организација не донесе решение во тој рок, работникот има право да изјави жалба до работничкиот совет на стопанската организација.

Жалбата според одредбите на овој член се поднесува во рок од 8 дена од приемот на решението, односно по истекот на рокот за донесување решение според ст. 2.

XI. Пресметување и исплатување на платите**Член 53**

Стопанската организација ги исплатува секогаш во полн износ:

- 1) наградите за работа на учениците во стопанството и на учениците на индустриски школи, како и на други лица што стручно се оспособуваат или усовршуваат за потреби на стопанската организација, без оглед на тоа дали оспособувањето или усовршувањето се врши во самото претпријатие или надвор од него, во земјата или во странство;
- 2) платите на приправниците, ако се определени во постојан износ.

Другите издатоци што според чл. 31 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации ѝ се признаваат на стопанската организација во платите, се исплатуваат заедно со платите на работниците.

Член 54

Пресметувањето и исплатувањето на платите на работниците се врши во срокови кои не можат да бидат подолги од еден месец. Ако пресметковниот период на стопанската организација е подолг од еден месец, стопанската организација е должна да врши пресметување и исплатување на аконтациите на платите најмалу еднаш месечно.

Член 55

Стопанската организација има право во текот на месецот да бара од банката аконтации за плати од расположивите средства до височината на платите пресметани според тарифниот правилник и на

износите на другите издатоци според чл. 53 од оваа уредба.

Стопанските организации со паучална пресметка не можат да земаат аконтации за плати ако немаат тарифен правилник.

Сојузниот извршен совет ќе донесе упатство за височината на аконтацијата за плати од претходните стабови и за начинот на изземање аконтации од банката.

Член 56

Ако стопанската организација не остварила достаточен доход за покрите на исплатените плати, непокриениот износ ќе се подмири од резервниот фонд на стопанската организација со обврска да се врати во наредните пресметковни периоди.

Ако стопанската организација нема достаточни средства ни во резервниот фонд, народниот одбор на општината е должен да ѝ ја обезбеди исплатата на платите до височина од 60% од платите пресметани според тарифниот правилник врз основа на времето на работата и постигнатиот работен ефект.

Одредбата од претходниот став не се однесува на стопанските организации со паучална пресметка.

Член 57

Народниот одбор на општината е должен обезбедувањето од претходниот член да ѝ го даде на стопанската организација за месецот во кој стопанската организација не остварила потребен доход и за следниот месец ако ни во тој месец не ќе го оствари.

Ако во текот на месецот за кој дал обезбедување народниот одбор не ќе преземе мерки за санација на стопанската организација, или не ќе ја стави под присилна управа, или не ќе се спогоди со стопанската организација таа да работи и без обезбедување на платите, се продолжува обврската на народниот одбор да даде обезбедување на платите.

Ако е поднесено барање за присилна ликвидација на стопанската организација, народниот одбор е должен да даде обезбедување за исплата на платите според чл. 56 од оваа уредба до отворањето на постапката на присилна ликвидација.

Член 58

Стопанската организација е должна, по барање од народниот одбор на општината, во следните пресметковни периоди износитите за кои гарантирал народниот одбор да ги врати на товар на платите а од својот ден на добивката.

XII. Пресметување и исплатување на премиите**Член 59**

Од делот на добивката на стопанската организација што е определен за плати, односно од платниот фонд што ќе преостане по исплатата на платите според тарифните стабови, првенствено се издвојува дел за исплата на премиите во процент утврден во тарифниот правилник (чл. 45 од оваа уредба).

Исплатата на премиите се врши одвоено според деловите утврдени во чл. 48 од оваа уредба.

Исплатата на премиите се врши во текот на годината врз основа на времени пресметки. Исплатата на премиите се врши и во текот на пресметковниот период ако стопанската организација за таа цел има средства што ги остварила во поранешните периоди. Конечното пресметување на премиите се врши по истекот на годината, врз основа на завршената сметка на која е дадена согласност.

Право на премија во текот и по истекот на годината има секој работник сразмерно успехот во извршувањето на задачите за кои се даваат премии, без оглед на траењето на неговиот работен однос во стопанската организација.

XIII. Пресметување и исплатување на платите од добивката на стопанската организација**Член 60**

Средствата што од добивката за плати ќе преостанат по издвојувањата според чл. 59 од оваа

уредба, стопанската организација може да ги употреби за зголемување на платите над платите според тарифните ставови, на начинот предвиден во тарифниот правилник.

Член 61

Пресметувањето и исплатувањето на платите од добивката за плати според претходниот член се врши во текот на годината времено врз основа на времено утврдениот вкупен приход на стопанската организација. Работниците во текот на годината имаат право на тој дел од платата ако во времето на исплатата се наоѓаат во работен однос со стопанската организација и ако имаат најмалку 6 месеци непрекинат работен стаж во таа стопанска организација.

Конечното пресметување на платите од добивката се врши на крајот на годината заедно со конечното утврдување и распределба на вкупниот приход на стопанската организација.

Член 62

Правото на учество во конечната распределба на добивката за плати од членот 60 на оваа уредба го имаат сите работници што се затечени на крајот на годината во работен однос со стопанската организација, под услов тој работен однос да им траел во текот на таа година најмалку 6 месеци.

Работниците на кои работниот однос во стопанската организација не им траел до крајот на годината за која се врши конечната распределба на добивката за плати имаат право на учество во таа распределба под условите:

1) во текот на годината да биле 9 месеци во работен однос со стопанската организација, ако работниот однос им престанал врз основа на нивни отказ;

2) во текот на годината да биле 6 месеци во работен однос, ако работниот однос им престанал со истекот на договорот, со отказ од страна на стопанската организација, или поради ставање пензијата во оптек, поради долготрајно непрекинато болување, поради телесна или душевна неспособност за работа, поради заминување на отслужување воен срок и слични разлози.

Сезонските работници имаат право на учество во конечната распределба на добивката за плати под условите:

1) во текот на годината да работеле за сето време на сезонското работење на стопанската организација;

2) да им биле определени платите врз основа на тарифните ставови во тарифниот правилник на стопанската организација за работите што ги вршеле односно за работните места на кои работеле.

Работниците на кои отказот им е даден поради криваца утврдена со одлука на дисциплинскиот орган или со пресуда на редовниот суд, или работниот однос им престанал со опуштање од работа или по силата на законот поради казната строг затвор или затвор подолг од 6 месеци, или поради самоволно напуштање на работата, немаат право на учество во конечната распределба на добивката за плати.

Член 63

Стопанската организација е должна по добиеното одобрение на завршната сметка веднаш, а најдоцна во рок од 15 дена, да ги повика сите работници на кои им престанал работниот однос а кои имаат право на учество во конечната распределба на добивката за плати, да ѝ се јават на стопанската организација заради остварување на своето право. Ако стопанската организација нема податоци за местото на живеењето на поодделни работници должна е ова повикување да го изврши со јавно објавување.

По истекот на рокот од 3 месеци од денот на извршеното повикување од ст. 1, работниците што не ѝ се пријавиле на стопанската организација го губат правото на учество во конечната распределба на добивката за плати.

Член 64

Неисплатените износи, што ќе ѝ останат на стопанската организација од работниците кои според чл. 62 од оваа уредба немаат право на учество во конечната распределба, како и од оние работници кои до истекот на рокот од претходниот член не се јавиле заради остварување на своето право, се внесуваат во резервниот платен фонд или во другите фондови на стопанската организација.

Во резервниот платен фонд се внесуваат и дисциплинските парични казни.

XIV. Пресметување на платите за прекувремена работа, за работа во ден на неделен одмор и за ноќна работа

Член 65

За часовите на прекувремената работа и на работата во ден на неделен одмор, извршена врз основа на наредба од надлежниот орган на стопанската организација, тарифните ставови утврдени со тарифниот правилник се зголемуваат за 50%.

Стопанската организација може за работните места што ќе ги определи во тарифниот правилник да ги утврдува платите за прекувремена работа во паушален износ. Паушалниот износ на платата за прекувремена работа не може да биде поголем од износот кој работникот би го примал кога платата би му се пресметувала според претходниот став. Паушалниот износ на платата за прекувремена работа му припаѓа на работникот само кога ќе го исполни бројот на прекувремените часови определен во тарифниот правилник. Ако работникот исполни помал број прекувремени часови од оној што е определен му припаѓа соразмерен дел од паушалку еден месец.

Работниците на работни места со раководни должности немаат право на плата за прекувремена работа. Тие работни места се определуваат со тарифниот правилник на стопанската организација.

Сојузниот извршен совет може за поодделни стопански гранки да определи највисока граница на прекувремената работа во текот на ден, недела или месец.

Член 66

За часовите на ноќната работа што работникот редовно ја врши ноќе во целост или делумно, тарифните ставови се зголемуваат за 12,5%.

Како редовно вршење на работата ноќе се смета ако работникот ја врши работата секоја ноќ најмалку еден месец.

XV. Пресметување на платите за работа во деновите на државни и народни празници

Член 67

За работа во деновите на државни и народни празници во кои стопанската организација не работи, ако не паѓаат во деновите на неделен одмор, на работникот, покрај надоместокот на платата за тие денови според одделните прописи, му припаѓа и плата пресметана како за редовна работа.

XVI. Пресметување на надоместокот на платата за годишен одмор

Член 68

За деновите на годишен одмор, освен за оние што паѓаат во ден на неделен одмор, на работниците им припаѓа надоместок пресметан според нивниот тарифен став во височина во која им се исплатени платите на работниците во тој месец.

За деновите на годишен одмор работникот има право на учество во распределбата на добивката за плати на стопанската организација, според условите пропишани за остварување на тоа учество.

XVII. Жалба поради погрешно пресметување на платите

Член 69

Ако смета дека погрешно му е извршено пресметувањето на платата, работникот има право да бара од органот што го извршил пресметувањето да ѝ врати платата погрешно. Ако работникот ни по повторното пресметување не е задоволен со пресметувањето, може да изјави жалба до управниот одбор на стопанската организација.

Против решението на управниот одбор работни-кот може да подаде тужба до редовниот суд.

XVIII. Надзор и управни мерки

Член 70

Надзор над примената на одредбите од оваа уредба вршат инспекцијата на трудот, финансиската инспекција и комисијата за плати во рамките на своите овластувања.

Член 71

Кога финансиската инспекција ќе утврди незаконита примена на тарифниот правилник или на правилникот за нормите, или кога ќе утврди други дејствија на стопанската организација што се управени кои тоа да ги прекршат одредбите за платите, ќе ја повика стопанската организација да ја исправи пресметката.

За должноста да ја исправи грешката финансиската инспекција ќе ѝ издаде на стопанската организација писмено решение.

Решението од претходниот став мора да биде образложено.

Ако финансиската инспекција наоѓа дека за утврдената неправилност треба да се применат казнените мерки од чл. 77, 78, 79 и 80 од оваа уредба, ќе поднесе за тоа пријава до надлежниот орган.

Член 72

Против решението на финансиската инспекција на околицата од чл. 71 стопанската организација може да изјави жалба до републичката финансиска инспекција.

Ако решението од чл. 71 на оваа уредба го донела републичката финансиска инспекција, жалбата се изјавува до Сојузната финансиска инспекција ако е во прашање повреда на сојузните прописи, а до републичкиот извршен совет ако е во прашање повреда на републичките прописи.

Жалбата се изјавува во рок од 8 дена од приемот на решението.

Член 73

Кога финансиската инспекција ќе најде дека при пресметувањето се извршени крупни неправилности, ќе предложи, покрај примената на казнените мерки против стопанската организација, органот што е надлежен за сменување на директорот да го разреши овој од должноста. Финансиската инспекција едновременно може на органот кој дава согласност на разрешувањето на книговодителите на стопанските организации да му предложи и книговодителот да се разреши од должноста.

Финансиската инспекција на околицата ќе ја извести републичката финансиска инспекција за секој предлог што го направила во смисла на претходниот став.

Член 74

Против решението по предлогот од финансиската инспекција во смисла на чл. 73 од оваа уредба стопанската организација може да изјави жалба до републичкиот извршен совет во рок од 15 дена од денот на приемот на решението.

Ако по предлогот поднесен во смисла на чл. 73 од оваа уредба не ќе биде донесено решение во рок од 15 дена, се смета како да е одбиен тој предлог.

Републичката финансиска инспекција и Сојузната финансиска инспекција можат според одредбата на ст. 1 од овој член да изјават жалба до републичкиот извршен совет ако првобитниот предлог во смисла на чл. 73 од оваа уредба го поднела финансиската инспекција на околицата, па тој предлог е одбиен.

За прегријатијата на заедниците на Југословенските железници и на Југословенските пошти, телеграфи и телефони овој предлог за донесување мерките од чл. 73 на оваа уредба се поднесува до органот надлежен за донесување решенија за назначување.

Член 75

Финансиската инспекција е должна да ѝ поднесе извештај на комисијата за плати ако утврди дека издатоците за плати во стопанската организација се високи поради нереалноста на нормите или другите мерила на работниот ефект.

Член 76

Директорот и книговодителот на стопанската организација се должни да ѝ укажат на финансиската инспекција на заклучоците од органите на стопанската организација што се во спротивност со одредбите од оваа уредба.

XIX. Казнени одредби

Член 77

Стопанската организација ќе се казни за стопански престап со парична казна до тројна, а во исклучително тешки случаи и до петорна височина на незаконито пресметаниот и уплатениот износ:

1) ако при пресметувањето на платите ќе употреби неточни податоци или не ќе ги пресметува платите врз основа на тарифните ставови определени во тарифниот правилник;

2) ако не изврши ревизија на тарифните ставови по наредба од Сојузниот или републичкиот извршен совет;

3) ако не изврши ревизија на нормите по наредба од комисијата за плати;

4) ако ценовникот на работите не е во склад со тарифните ставови и нормите.

Член 78

Стопанската организација ќе се казни за стопански престап со парична казна од 20.000 до 500.000 динари:

1) ако нормите не се во склад со тарифните ставови;

2) ако не води евиденција за извршувањето на нормите;

3) ако не располага со редни податоци за бројната состојба на работниците, за движењето на платите, за остварените часови на работата и за остварениот обем на производството;

4) ако не донесе тарифен правилник;

5) ако не донесе правилник за нормите;

6) ако не донесе правилник за премиите;

7) ако извршувањето на нормите не го искажува врз основа на фактично утрошеното време на работата;

8) ако не изврши ревизија на правилникот за премиите по наредба од комисијата за плати во стопанството.

Член 79

Стопанската организација ќе се казни за стопански престап со парична казна од 10.000 до 200.000 динари:

1) ако тарифниот правилник не ги содржи одредбите што се пропишани како задолжителни;

2) ако на комисијата за плати не ѝ достави извештај со податоците за движењето на платите и нормите (чл. 43) или не го достави извештајот во пропишаниот рок, или ако податоците во извештајот се неточни или непотполни;

3) ако на комисијата за плати не ѝ достави извештај за воведените нови работни места со потребната документација (чл. 20);

4) ако на комисијата за плати не ѝ го достави правилникот за нормите;

5) ако на комисијата за плати не ѝ го достави правилникот за премиите;

6) ако на сојузната комора, на сојузот на коморите или на стручното здружение не им го достави, на нивно барање, правилникот за нормите или правилникот за премиите.

Член 80

За стопански престап од чл. 77, 78 и 79 од оваа уредба ќе се казни и одговорното лице во стопанската организација со парична казна до 50.000 динари.

Одговорното лице нема да се казни за стопански престап ако за извршувањето на такво дејствие добило налог од својот старешина или од овластениот орган на стопанската организација, па писмено му укажало на незаконитоста на дејствието, а дејствието го извршило дури кога добило нов писмен налог за извршување на дејствието.

Директорот на стопанската организација или неговиот застапник ќе се казни за стопански престап со парична казна до 50.000 динари ако не го

запрел извршувањето на незаконитиот заклучок на управниот одбор и за тоа не го известил надлежниот државен орган.

Член 81

Со парична казна од 1.000 до 20.000 динари ќе се казни за прекршок директорот, книговодителот или друго одговорно лице во стопанската организација:

1) ако тарифниот правилник не го држи на видно или пристапно место;

2) ако не донесе решение за височината на тарифниот став по барање на работникот;

3) ако не започне постапка за ревизија на нормите кога односите воспоставени со тарифниот правилник се пореметени поради нереалноста на нормите;

4) ако исплатата на платите не ја врши најмалку во месечен срок;

5) ако не ги повика работниците кои имаат право на учество во конечната расподелба на добивката за плати да го примат својот дел;

6) ако платата за прекувремена работа или за ноќна работа или за работа во деновите на неделен одмор не ја пресметува со пропишаното покачување на тарифните ставови.

Член 82

За водење постапка по стопанските престапи од оваа глава надлежен е во прв степен окружниот стопански суд.

За постапка по стопанските престапи од оваа глава важат одредбите на Законот за стопанските судови.

XX. Преодни и завршни одредби

Член 83

Работите кои според одредбите од оваа уредба спаѓаат во надлежноста на околинската комисија за плати ги врши во однос на претпријатијата за воени потреби републичката комисија за плати.

Член 84

Тарифните правилници на стопанските претпријатија донесени во текот на 1955 година остануваат во сила и за 1956 година. Измени на тарифните ставови можат да се вршат само во границите определени со сојузниот општествен план.

Член 85

Стопанските организации се должни тарифните правилници да ги согласат со одредбите на чл. 65 од оваа уредба по пат на дополнително на тарифните правилници и тоа најдоцна до 30 април 1956 година, а со одредбите на чл. 45 од оваа уредба — најдоцна во рокот определен според чл. 86 од оваа уредба за донесување правилници за премии.

Член 86

Сојузната комисија за плати во стопанството, на предлог од сојузната комора, од сојузот на коморите или од стручното здружение на стопанските организации, ќе ги определи крајните срокови во кои стопанските организации се должни да донесат правилници за премии во текот на 1956 година.

По рокот определен според претходниот став стопанската организација не може средствата наменети за премии да ги употреби за исплата на премите ни за зголемување на платите, туку ги внесува во средствата за самостојно располагање.

Член 87

Поблиски прописи за спроведување на оваа уредба донесува секретарот за праќањата на трудот и работните односи на Сојузниот извршен совет.

Член 88

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 91

9 март 1956 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

95.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА УПРАВУВАЊЕ СО ОСНОВНИТЕ СРЕДСТВА НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Член 1

Во Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/53, 25/54, 32/54, 7/55 и 35/55) во членот 90а став 1 место зборовите „до 31 декември 1955 година“ се ставаат зборовите „до 31 декември 1956 година“.

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 92

9 март 1956 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

96.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА УРЕДБАТА ЗА УПРАВУВАЊЕ СО СТАНБЕНИТЕ ЗГРАДИ

Член 1

По членот 23 од Уредбата за управување со станбените згради („Службен лист на ФНРЈ“, број 29/54) се додава нов член 23а, кој гласи:

„Странските правни лица, странските дипломатски и конзуларни претставништва, претставништвата на странски весници, странски новински агенции и странски стопански организации, како и странските државјани што се запослени кај нив, плаќаат кирија во износ што ќе го утврдат во слободна спогодба со органот на управувањето на зградата односно со сопственикот на зграда што не е вклучена во станбена заедница.

Износот на киријата од претходниот став не може да биде помал од десеторниот износ на киријата што е за ист или соодветен стан платена на 31 декември 1939 година.

Надоместокот за користење намештај и за други услуги во врска со користењето на станот се утврдува во слободна спогодба и не влегува во киријата што ја плаќаат лицата од ст. 1 на овој член.

Киријата утврдена на начинот предвиден во ст. 1 и 2 од овој член се плаќа од 1 април 1956 година.

Важечките договори за користењето на станот, на кои се однесува ст. 1 од овој член, остануваат во сила, со тоа што нивната одредба за износот на киријата има до 31 март 1956 година да се усклади со одредбите од овој член.

Лицата од ст. 1 на овој член се должни од 1 април 1956 година киријата, надоместокот за користење намештај и за други услуги во врска со користењето на станот, како и закупнината за делов-

ните простории, да ги плаќаат преку Народната банка.“

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 93
9 март 1956 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

97.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ЗЕМЈАРИНАТА

Член 1

Во Уредбата за земјарината („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/53) во членот 1 став 2 по зборовите: „установите со самостојно финансирање“ се става записка и се додаваат зборовите: „државните органи и буџетските установи“.

Член 2

Во членот 2 се брише ставот 2.

Член 3

По членот 2 се додава нов член 2а, кој гласи:

„Земјарина не се плаќа:

1) на земјиштата под згради чија вредност не е засметана во вредноста на основните средства за плаќање интерес на основните средства, како и на дворовите од тие згради;

2) на земјиштата под железнички пруги, рампи, перони, пристани патишта и на земјиштата во појасот за безбедност на железничкиот сообраќај;

3) на земјиштата под речни, морски, езерски и воздухопловни пристаништа што служат како оперативни брегови за јавен сообраќај и за аеродроми;

4) на земјиштата под патишта што служат за јавен сообраќај и на земјиштата покрај тие патишта што служат за обезбедување на патиштата и за безбедност на сообраќајот;

5) на земјиштата поплавени заради акумулирање вода (земјишта под вештачки езера) и на земјиштата под канали и други објекти што се составен дел на системот за користење на акумулираните води, како и на земјиштата што го сочинуваат појасот за обезбедување системот за користење на акумулираните води;

6) на земјиштата под насипи, канали и други објекти и уреди направени со цел за одбрана од поплави или за одводнување или наводнување на земјишта, како и на земјиштата што влегуваат во земјишниот појас на насипи, канали и други објекти и уреди направени за одбрана од поплави, одводнување или наводнување на земјишта;

7) на земјиштата под згради на водните заедници, на дворовите од тие згради и на земјиштата под канали и други објекти и уреди што им служат на водните заедници непосредно за целите заради кои водните заедници се основани;

8) на земјиштата под шуми прогласени за заштитени чие искористување е ограничено;

9) на земјиштата обраснати со шикари, на кои се извршени мелiorации — за 10 години;

10) на земјиштата кои со перспективни и годишни планови за пошумување, донесени од страна на народните одбори на околиите, се определени за пошумување;

11) на земјиштата под згради на општествениот стандард и на дворовите од тие згради. Ако зградата едновременно служи за општествен стандард и

за стопански цели, ќе се смета дека претежно служи за целите на општествениот стандард ако повеќе од 50% на површината од подот служи за потребите на општествениот стандард. Во спротивно, ќе се смета дека служи за потребите на стопанството и на земјиштата под таква зграда се плаќа земјарина;

12) на земјиштата што служат за потребите на Југословенската народна армија, нејзините единици и установи.“

Член 4

На крајот на членот 6 се додаваат два нови става, кои гласат:

„Ако вкупниот принос од земјиште на еден обврзник на земјарина што се користи за селскостопански цели се намали за повеќе од 25% од просечниот годишен принос поради елементарни непогоди, растениски болести и штетници или поради други вонредни настани, и ако обврзникот за земјарина не можел да го спречи тоа намалување на приносот, ќе се намали и катастарскиот приход од земјиштето на тој обврзник за онолку проценти за колку е намален просечниот годишен принос.“

Решение за намалување на катастарскиот приход според претходниот став и за исправка на обложбата земјарина донесува финансискиот орган на народниот одбор на околијата на чие подрачје обврзникот се задолжува со земјарина.“

Член 5

Во членот 7 став 1 место зборовите: „народниот одбор на околијата (градот)“ се ставаат зборовите: „финансискиот орган на народниот одбор на општината со согласност од советот за стопанство на народниот одбор на општината“.

Во ставот 2 место зборовите: „до републичкиот државен секретар за работи на стопанството“ се ставаат зборовите: „до финансискиот орган на народниот одбор на околијата“.

Во ставот 4 се бришат зборовите: „финансискиот орган или“.

Во ставот 5 по зборовите: „буџетските установи“ се става записка и се додаваат зборовите: „како и установите со самостојно финансирање чија претсметка е вклучена во републичкиот или во сојузниот буџет“.

Член 6

Членот 8 се менува и гласи:

„Земјарината се плаќа по нормите определени според одделните сојузни прописи.“

Член 7

Во членот 9 став 3 место зборовите: „Народниот одбор на околијата (градот односно градската општина со одделни права)“ се ставаат зборовите: „Финансискиот орган на народниот одбор на општината“.

Член 8

Во членот 10 ст. 1 и 2 место зборовите: „на народниот одбор на околијата (градот односно градската општина со одделни права)“ се ставаат зборовите: „на народниот одбор на општината“.

Во ставот 2 место зборовите: „Катастарската управа на народниот одбор на околијата (градот)“ се ставаат зборовите: „Катастарската управа на народниот одбор на околијата“.

Член 9

Членот 11 се менува и гласи:

„Против решението на финансискиот орган на народниот одбор на општината според чл. 6, 9 и 10 од оваа уредба може да се изјави жалба до комисијата за даночни жалби на народниот одбор на околијата во рок од 15 дена од дена на приемот на решението.“

Член 10

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1956 година.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 94
9 март 1956 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

98.

Врз основа на чл. 93 ст. 2 од Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА**ЗА СОЈУЗНИОТ ЗАВОД ЗА ФИЗИЧКА КУЛТУРА****Член 1**

Се оснива Сојузен завод за физичка култура (во натамошниот текст: Завод), како управна установа.

Седиштето на Заводот е во Белград.

Член 2

Заводот ја испитува состојбата на физичката култура и ги проучува условите за нејзин развиток, а особено:

1) ја проучува состојбата на физичката култура во училиштата и предлага мерки за унапредување физичкото воспитување на школската младина;

2) ја проучува состојбата на физичката култура на работниците и на селското население, а одделно влијанието на физичката култура врз продуктивноста на трудот и здравјето на работниците, и предлага соодветни мерки;

3) ги истражува методите за работа во областа на физичката култура и работи на нивно усовршување;

4) предлага мерки за издигање и усовршување на стручните кадри во областа на физичката култура;

5) ги утврдува современите методи за работа во областа на физичката култура и се грижи за нивна примена;

6) води евиденција и присобира документација за состојбата на физичката култура во земјата.

Член 3

Заради остварување на своите задачи Заводот соработува со установите и општествените организации што се занимаваат со физичка култура.

Заводот може да има кабинети, лаборатории, опитни станици и центри.

Член 4

Со работата на Заводот раководи директор. Директорот на Заводот го назначува Сојузниот извршен совет.

Член 5

Планот за работа и предлогот на претметката на Заводот ги утврдува и расправува за сите начелни прашања за организацијата на Заводот Сојузната комисија за физичка култура.

Комисијата за физичка култура може да му определува на Заводот поодделни задачи во рамките на неговиот делокруг и да бара од него да и поднесува извештаи за работата и елаборати за поодделни прашања.

Член 6

Заводот има одделна претметка.

Директорот на Заводот е наредбодавец за извршување на претметката.

Член 7

Надзор над работата на Заводот врши Сојузниот извршен совет или органот што ќе го определити тој.

Член 8

Работењето и внатрешната организација на Заводот ги пропишува Сојузната комисија за физичка култура со согласност од Сојузниот извршен совет.

Член 9

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 96

9 март 1956 година

Белград

Претседател на Републиката,

Јосип Броз-Тито, с. р.

99.

Врз основа на чл. 79 ст. 1 точ. 1 од Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА**ЗА ИЗМЕНА НА УРЕДБАТА ЗА ПОСАДАТА НА БРОДОВИТЕ НА ТРГОВСКАТА МОРНАРИЦА НА ФНРЈ****Член 1**

Во Уредбата за посадата на параходите на трговската морнарица на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 80/49) членот 19 се менува и гласи:

„Во случај на бродолом бродарот е должен на член на посада да му обезбеди враќање во луксата на укрцување, како и да му исплати надоместок за пропаднатите лични предмети.

Бродарот е должен на член на посада што поради претрпениот бродолом ќе остане без работа, да му исплати и надоместок во височина на редовната плата со постојани додатоци за време од два месеци од денот на бродоломот. На член на посада надоместок не му припаѓа за дните за кои според други прописи или според договорот за работа му припаѓа право на исто толкаво или поголемо примање.

За надоместок од претходниот став важат во се' прописите што се однесуваат на платите и додатоците.“

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 95

9 март 1956 година

Белград

Претседател на Републиката,

Јосип Броз-Тито, с. р.

100.

Врз основа на чл. 2 од Законот за ратификација на Спогодбата меѓу Федеративна Народна Република Југославија и Италијанската Република за дефинитивното регулирање на сите взаемни обврски од економски и финансиски карактер што произлегуваат од Договорот за мирот и од сукцесивните спогодби и чл. 81 ст. 1 од Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА**ЗА НАЧИНОТ НА ЛИКВИДАЦИЈАТА НА ЈУГОСЛОВЕНСКО-ИТАЛИЈАНСКИТЕ ПОБАРУВАЊА И ДОЛГУВАЊА**

1. По курсот од 30 динари за 100 италијански лири ќе се пресметаат:

1) побарувањата и долгувањата на физичките и правните лица што престојуваат или имаат седиште на територијата на Југославија спрема бившите италијански банки, штедилници и други кредитни установи од отстапената територија, вклучувајќи ги и обврските на овие установи спрема бившиот персонал;

2) приватноправните побарувања и долгувања на југословенските државјани, сметајќи ги и физичките и правните лица, од отстапената територија спрема италијанските државјани, сметајќи ги и физичките и правните лица;

3) обврските на Федеративна Народна Република Југославија спрема физичките и правните лица од отстапената територија што се иматели на обврзници на италијанскиот државен долг, а кои тие обврзници им ги предале односно пријавиле на

надлежните југословенски органи до 15 ноември 1955 година.

Одредбите од претходниот став под 1) и 2) се однесуваат на побарувањата и долгувањата настанати до 15 септември 1947 година, а одредбата под 3) се однесува на обврските што за Федеративна Народна Република Југославија произлегуваат од Договорот за мирот со Италија и од Спогодбата од 18 декември 1954 година.

II. Искалата на обврзниците на италијанскиот државен долг од точ. I под 3) од оваа одлука ќе се изврши во готово.

Како основ за пресметување на обврзниците на италијанскиот државен долг ќе се земе курсната вредност на овие обврзници на берзата во Милано на 15 септември 1947 година односно последната курсна вредност забележена пред тој ден. Ако курсната вредност на овие обврзници е повисока од номиналната односно ако обврзниците всопшто не се котирали на споменатата берза, како основ за пресметување ќе се земе нивната номинална вредност.

Договорниот интерес по обврзниците од ст. 1 ќе се признае до 31 декември 1955 година, изземајќи го периодот од 6 април 1941 до 15 мај 1945 година.

III. Поблиски прописи за спроведување на оваа одлука донесува сојузниот државен секретар за работи на општата управа и за буџет.

IV. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 87

8 март 1956 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велько Зековиќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

101.

Врз основа на чл. 18 ст. 2 од Уредбата за распоредба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 10/56), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ ТРОШОЦИТЕ ЗА СЛУЖБЕНИ ПАТУВАЊА НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ СЕ ПРИЗНАВААТ КАКО МАТЕРИЈАЛНИ ТРОШОЦИ

I. Стопанската организација може да ги засметува во материјалните трошоци дневниците за службени патувања и преместувања во износи определени во тарифниот правилник, но најмногу за едно лице упатено на службено патување:

	Динари дневно
1) распоредено на раководно работно место или на работно место за кое се бара виша стручна спрема на службеник — — — — —	1.000
2) распоредено на работно место за кое се бара стручна спрема на висококвалифициран работник односно средна стручна спрема на службеник	850
3) за другите работници и службеници	700

Како раководни работни места се сметаат оние работни места кои како такви се определени во тарифниот правилник на стопанската организација во смисла на одредбите од Упатството за методот за искажување тарифните ставови во тарифните правилници на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/55).

Издатоците за дневници на учениците во стопанството во градежништвото се признаваат како материјални трошоци за заминување на работилните заради практична обука и за враќање од работилните, најмногу до 700 динари дневно.

II. Цела дневница се признава за секои 24 часа поминати на службено патување, како и кога службеното патување трае помалку од 24 часа, а не помалку од 12 часа. По исклучок, половина дневница се признава и за остаток на време преку 6 часа кога тој остаток е поминат на пат ноќе.

III. За иста службена работа дневниците за службено патување за едно исто место во земјава можат да се признаваат најмногу за 30 дена. По 30 поминати дена во исто место се признава износот на надоместоките за работа на терен, а за работниците распоредени на работните места за кои се бара стручна спрема на полуквалифициран и неквалифициран работник и за помошните службеници најмногу просечно 90 динари дневно за едно лице упатено на службено патување.

По исклучок од одредбите од претходниот став, на бродите за вршење услуги на организирање технолошки процес и стопанско-сметковно работење и на претпријатијата за производство на филмови (само за филмските екипи што вршат снимање на филмови) по 30 дена кои нивните работници односно службеници ќе ги поминат на пат за иста работа во исто место во земјава, можат да им се признаваат како материјални трошоци издатоците за дневници најмногу до 75% од износот на дневниците превидени во ст. 1 на ова одлука.

IV. Ако стопанската организација со тарифниот правилник предвидела паушален надоместок место дневница за службено патување, месечниот надоместок може да се признае како материјален трошок најмногу до 70% од износот на дневници што би му припаднал на работникот односно службеникот според времето поминато на пат.

V. Издатоците за трошоците за превоз на лицата на службено патување ѝ се признаваат на стопанската организација како материјални трошоци во фактично платени износи, а најмногу:

1) кога е користен воз односно брод како превозно средство — во износ на цената за возниот билет:

а) за II класа на брз или патнички воз односно I класа на брод за лицата распоредени на раководни работни места и за лицата распоредени на работни места на службеници за кои се бара виша стручна спрема, а за кои стопанската организација со својот тарифен правилник ќе предвиди дека имаат право да користат II класа на брз воз односно I класа на брод;

б) за II класа на патнички или III класа на брз воз односно II класа на брод за лицата распоредени на работни места за кои се бара стручна спрема на висококвалифициран работник или средна стручна спрема на службеник односно виша стручна спрема на службеник за оние лица што не се опфатени под а). За сите овие лица може да се признае износот на цената за билет за II класа на брз воз ако патуваат на далечина поголема од 250 километри;

в) за III класа на брз или патнички воз за другите лица;

2) кога е користен превоз со автобус — во износ на платениот билет за превоз;

3) кога е користен превоз со авион — во износ на платениот билет за превоз.

VI. Издатоците за коли за спиење при превозот со железница се признаваат како материјални трошоци само за лицата на работните места со раководни должности за кои ќе се предвиди тоа во тарифниот правилник на стопанската организација, како и за лицата упатени на службено патување во странство.

Како работни места со раководни должности според претходниот став не се сметаат само раководните работни места во смисла на Упатството за методот за искажување тарифните ставови во тарифните правилници на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/55).

VII. Издатоците за превоз во смисла на одредбите од точ. V и VI на оваа одлука ѝ се признаваат на стопанската организација како материјални трошоци

само со доказ дека е користено односното превозно средство и класа, и тоа:

1) ако превозот е вршен со железница или со брод — со цитирање во сметката за патните трошоци која класа на железница односно брод е користена;

2) ако превозот е вршен со автобус, авион или се користени коли за спиење — со прилаѓање возниот билет односно билетот за коли за спиење.

VIII. Издатоците за трошоците за превоз во границите на градското подрачје (со такси, трамвај, автобус и сл.), сторени за време на службеното патување, не можат да се признаат како материјални трошоци.

Исто така, ниту трошоците за репрезентација за време на службеното патување не можат да се признаат како материјални трошоци.

IX. Издатоците за трошоците за селидба на работниците и службениците, и тоа: за превоз на покуќината, за превоз на работник и службеник и неговата фамилија и за дневници за него односно за неговата фамилија, и се признаваат на стопанската организација како материјални трошоци под следните услови:

1) издатоците за превоз на покуќината се признаваат во фактичниот износ на трошоците сторени за превоз од поранешното до новото место на работа, врз основа на доказите што ги поднесол работникот (службеникот). Ако превозот се врши со железница или со брод, тие издатоци се признаваат само според тарифата за споровоз, освен издатоците за превоз на багаж што се признаваат според тарифата за брзовоз;

2) трошоците за пакување, распакување и превоз до станицата односно до станот се признаваат според поднесените сметки за материјалот односно за услугите на лицата што ги извршиле. Сметките за услугите што ги извршиле приватни лица мораат да бидат заверени од надлежниот секретаријат на народниот одбор на општината дека цените им одговараат на цените на пазарот;

3) издатоците за превоз на работник (службеник) и на неговата фамилија се признаваат најмногу до износот на цената за возниот билет на она превозно средство кое според точ. V од оваа одлука може да се признае за работникот (службеникот) на службено патување;

4) како трошоци за селидба поради преместување на работник (службеник) на стопанската организација и се признаваат и издатоците за дневниците исплатени на работникот (службеникот) и на членовите на неговата фамилија за време патувањето во местото на преселувањето, и тоа: за работник (службеник) најмногу во износот кој според точ. I од оваа одлука се признава за службено патување, а на членовите на неговата фамилија најмногу до 350 динари дневно, под условите од точ. II на оваа одлука. Како членови на фамилијата се сметаат: жената, децата, како и таткото и мајката ако ги издржува работникот (службеникот).

X. Издатоците за дневници исплатени на извршниот персонал на стопанските организации на поморскиот и речниот сообраќај при укрцувањето, искрцувањето и прекрцувањето од брод на брод се признаваат како материјални трошоци во височина определена според тарифниот правилник, а најмногу до износите до кои тие дневници биле определени според прописите за платите од 1954 година.

XI. За возачите и кондуктерите на моторни возила што работат на постојани линии на кои постои утврден ред за возење, издатоците за дневници се признаваат како материјални трошоци за едно лице упатено на службено патување:

	Најмногу динари дневно
1) распоредено на работно место за кое се бара стручна спрема на висококвалифициран работник — — —	450
2) распоредено на работно место за кое се бара стручна спрема на квалифициран работник — — — — —	400

Ако редот на возењето е утврден така што персоналот од претходниот став ќе мора редовно да преноќува надвор од местото на својот престој, претпријатието му обезбедува ноќевалиште за кое трошоците покрај издатоците за дневници според претходниот став му се признаваат во материјални трошоци. Издатоците за обезбедување ноќевалиште не можат да се признаат според сметките поднесени поединечно за секое патување, туку само врз основа на собирна сметка што месечно ќе ја поднесе угостителската стопанска организација или лицето кај кое е обезбедено ноќевалиштето.

XII. Издатоците за дневници на укрцаниот персонал во речниот сообраќај што се пресметуваат според бројот на поминатите километри (километража), како и за километражата на летачите во воздушниот сообраќај, се признаваат како материјални трошоци во височина определена со тарифниот правилник, а најмногу до износот до кој биле определени тие издатоци според тарифните правилници од 1954 година.

XIII. Издатоците за дневници на странски учесници при снимањето на филмови (актери, продуценти и др.) можат да се признаат како материјални трошоци на претпријатијата за производство на филмови во износи утврдени со договорот за учество при производството на филмови во меѓународна копродукција.

XIV. На име дневници за патувања во странство се признаваат како материјални трошоци издатоците за купување девизи и тоа за едно лице што патувало просечно во височина од 80% од дневниците определени за државните службеници од III група за службени патувања во странство во валута на земјата во која се патува.

Издатоците за дневници за службени патувања во странство се признаваат како материјални трошоци под следниве услови:

1) управниот одбор на стопанската организација да донесе образложено решение за патување во странство. Основен разлог за патување во странство постои само ако работата поради која се патува не може да се сврши преку постојаните претставници или преку средствата за сподолување (со писмо, телепринтер, телефон, телеграф и сл.);

2) стопанската организација пред извршеното патување да прибави согласност од соодветното стручно здружение, врз основа на смерниците што ги дава управниот одбор на соодветната сојузна комора, ако патувањето во странство се врши со цел на стручно усовршување;

3) решението за службено патување во странство да го потпишат претседателот на управниот одбор на стопанската организација и директорот;

4) патувањето да се изврши на најекономичен начин и со најмал број лица.

Ако патувањето во странство се врши во врска со членството во меѓународни организации, исплатените дневници за тоа патување се признаваат во целост како материјални трошоци, без обзир на ограничувањата во ст. 1 на оваа точка, под услов да е извршено со претходно прибавена согласност од државниот орган надлежен за работите во врска со тие меѓународни организации.

Дневниците исплатени за патување во странство се признаваат во целост како материјални трошоци без обзир на ограничувањето во ст. 1 на оваа точка и во случај ако патувањето е извршено заради освојување нови пазари и ако барање за тоа подал Управниот одбор на Сојузната надворешно-трговска комора.

Книговодството на стопанската организација одделно ги искажува издатоците сторени за службени патувања во странство.

Директорот на стопанската организација е должен секое три месеци да му поднесе на работничкиот совет извештај за извршените патувања во странство. Извештајот треба да содржи: колку патувања во странство имало во времето за кое се поднесува извештајот, каде и поради што се пату-

вало, како се извршени задачите порали кои се патувало и колку изнесуваат издатоците сторени за тоа патување. Еден примерок од тој извештај се доставува до околицката комисија за плати во стопанството.

XV. Се овластува Сојузната комисија за плати во стопанството, по потреба, да пропише што се смета кај стопанските организации како службено патување.

XVI. Со влегувањето во сила на оваа одлука престануваат да важат Одлуката за условите под кои издатоци за дневници, патни паушали, теренски додатоци и километража се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55 и дополнението бр. 53/55) и објасненијата издадени врз основа на цитираната одлука.

XVII. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 април 1956 година.

Р. п. бр. 81
8 март 1956 година
Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велько Зековиќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

102.

Врз основа на чл. 18 ст. 2 од Уредбата за расподелба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 10/56), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ ИЗДАТОЦИТЕ ЗА ТЕРЕНСКИ ДОДАТОЦИ СЕ ПРИЗНАВААТ КАКО МАТЕРИЈАЛНИ ТРОШОЦИ

I. Издатоците за теренски додатоци можат да ги засметуваат во материјалните трошоци следниве стопански организации:

- 1) градежните претпријатија;
- 2) претпријатијата за истражни работи и истражни дупчења;
- 3) претпријатијата за монтажни работи;
- 4) проектантските организации;
- 5) претпријатијата за исушување, наводнување и мелиорација на земјишта;
- 6) претпријатијата и дуканите на градежното занаетчиство;
- 7) претпријатијата на јавниот патен сообраќај само за работата на шоферите кога се упатуваат на теренска работа во врска со договорот за вршење транспортни услуги склучен со претпријатијата за експлоатација на шумите, со рударските претпријатија, со градежните претпријатија и со задругите;
- 8) претпријатијата за обработка на тутун;
- 9) хидротехничките групи на претпријатијата на речниот сообраќај.

Издатоците за теренски додатоци можат да ги засметуваат во материјалните трошоци и монтажните групи и проектантските бирои во состав на производни претпријатија.

II. Издатоците за теренски додатоци се признаваат како материјални трошоци во износи утврдени со тарифниот правилник на стопанската организација, но најмногу просечно за еден работник односно службеник упатен на теренска работа, и тоа:

	Динари дневно
1) распореден на работно место за кое се бара стручна спрема на висококвалифициран работник односно виша стручна спрема на службеник —	300
2) распореден на работно место за кое се бара стручна спрема на квалифициран работник односно средна стручна спрема на службеник — — — — —	200
3) распореден на работно место за кое се бара низка стручна спрема на службеник и за учениците во стопанството	90

Утврдувањето на највисокиот вкупен износ на издатоците за теренски додатоци врз основа на просечните износи од претходниот став се врши за пресметковен период, но најмногу за време од три месеци.

III. Со цел да се ускладат износите на теренските додатоци, претпријатија на една стопанска гранка или групи претпријатија на една стопанска гранка можат преку коморите и стручните здруженија да се договораат за височината на теренските додатоци и за условите за нивно давање. Во тој случај стопанските организации задолжително ги применуваат договорените износи на теренските додатоци за сето време на нивното важење, со тоа што теренските додатоци на поодделни работници и службеници да им се определуваат во износи кои не можат да бидат поголеми од договорените теренски додатоци, а не според тарифниот правилник. И во случај на догвор според оваа точка во цената на чинењето ќе се признаат најмногу износите според точ. II од оваа одлука.

IV. Издатоците за теренски додатоци на проектантските претпријатија, на претпријатијата за истражни работи и за истражни дупчења, на претпријатијата за монтажни работи и на претпријатијата на градежното занаетчиство се признаваат, за првите 15 дена работа поминати на работилиште, како материјални трошоци до височина на износите што биле признаени во тарифниот правилник на претпријатието за 1954 година, но најмногу до износите на дневниците пропишани за службено патување, под услов претпријатието да не организирало сместување и исхрана во своја режија ниту работниците и службениците што се упатени на теренска работа да го користеле сместувањето и исхраната што ги организирале на работилиштето други претпријатија.

По 15 дена поминати на работилиште, на стопанските организации од претходниот став можат издатоците за теренски додатоци за работниците и службениците упатени на теренска работа да им се признаат како материјални трошоци до просечните износи на теренските додатоци од точ. II на оваа одлука наголемени до 35%. Решение за наголемување на просечните износи на теренските додатоци до овој процент донесува државниот секретар за работи на народното стопанство на народната република на чија територија се наоѓа седиштето на претпријатието.

Наголемување на износите на теренските додатоци од претходниот став може да им се одбери и на монтажните групи и на проектантските бирои во состав на производни претпријатија.

V. Издатоците за теренски додатоци на градежните претпријатија за работниците и службениците упатени заради оснивање градилишта, се признаваат како материјални трошоци до износот на дневниците, но најмногу за првите 15 дена работа на терен.

За колку дена на градежно претпријатие во случај на оснивање градилиште ќе му се признаат издатоците за теренски додатоци во височина на пропишаните износи на дневниците за службено патување, определува, во границите од претходниот став, во секој конкретен случај народниот одбор на

општината на чија територија се изведуваат работите, водејќи сметка за фактичните можности да се обезбеди нормално сместување и исхрана на работилиштето. По истекот на рокот што ќе го определи народниот одбор на општината, а најдоцна по истекот на рокот од 15 дена од почетокот на работите за оснивање и организирање на работилиштето, на стопанската организација можат за работниците и службениците упатени на таа работа да и' се признаат како материјални трошоци само издатоците за теренски додатоци во износи определени со тарифниот правилник, а во границите на пропишаните просечни износи (точ. II).

VI. Ако теренската работа се врши на бесплатни, тешко пристапни или слабо населени терени, или на работилишта каде што не се организирани сместување и исхрана во режија на работилиштето или на инвеститорот, просечните износи на теренските додатоци од точ. II и IV ст. 2 од оваа одлука можат да се наголемат до 25%. Решение за наголемување до овој процент донесува народниот одбор на општината на чие подрачје се изведуваат работите.

VII. Издатоците за теренски додатоци за работа на подвижните екипи на самостојни проектантски организации кои претходно вршат геодетски истражувања, снимања и премерувања, трасирање или обележување на железнички пруги, патишта, мелiorациони објекти и водни сообраќајници и далекуводи, хидролошки мерења, геолошки истражни работи и проектирање на објекти за шумска експлоатација — се признаваат како материјални трошоци до височина на износите што биле признаени во тарифниот правилник за 1954 година. Ако тие износи се поголеми од износите на дневниците за службени патувања предвидени со Одлуката за условите под кои трошоците за службени патувања на работниците и службениците на стопанските организации се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 11/56), можат да се признаат како материјални трошоци само износите што како највисоки се предвидени во споменатата одлука.

VIII. Издатоците за теренски додатоци се признаваат во материјални трошоци од денот на доаѓањето на работникот односно службеникот на работилиштето.

IX. Теренските додатоци од точ. II, IV и V на оваа одлука можат да се признаваат како материјални трошоци само за висококвалифицираните и за квалифицираните работници и за службениците со виша, средна и нижа стручна спрема, како и за учениците во стопанството што се упатени на теренска работа надвор од местото на нивниот постојанен престој и кои со стопанската организација се во постојанен работен однос.

Како постојанен работен однос во смисла на одредбите од претходниот став се смета работниот однос што трае без прекин 12 месеци или најмалу 20 месеци за последните две години.

Беспрекидниот работен стаж од 12 месеци не мора да биде остварен кај иста стопанска организација.

Се смета дека се во постојанен работен однос и квалифицираните и висококвалифицираните работници и службеници со виша, средна и нижа стручна спрема што се примаат во работен однос непосредно по добивањето со стручни квалификации во школи, на курсеви и сл., под услов да склучат договор за работен однос најмалу на една година.

Не можат да се признаат како материјални трошоци издатоците за теренски додатоци на работникот односно службеникот:

- 1) кој го прекинувал работниот однос во текот на годината и не засновувал нов во рокот предвиден со закон;
- 2) кој во времето од 1 април до 1 декември во текот на годината користи неплатено отсуство подолго од 7 дена.

По исклучок од одредбите од ст. 2 на оваа точка на новооснованите претпријатија им се признаваат како материјални трошоци издатоците за теренски додатоци за првата година (12 месеци) работа на претпријатието, без обзир на работниот стаж на поодделни работници и службеници.

X. Издатоците за теренски додатоци за полуквалифицирани и неквалифицирани работници и за помошни службеници не се признаваат како материјални трошоци. По исклучок, монтажните претпријатија можат да ги засметуваат во материјалните трошоци издатоците за теренски додатоци на полуквалифицирани работници што со висококвалифицираните и квалифицираните работници ги испраќаат на монтажните работи на теренот, и тоа најмногу 90 динари дневно просечно за еден работник.

Сојузната комисија за плати во стопанството може да пропише да се признаваат како материјални трошоци и издатоците за теренски додатоци на полуквалифицираните и неквалифицираните работници, ако такви работници се нужни за работа на терен а не можат да се најдат во местото на работилиштето или во неговата околина, и може да ги определи износите до кои за такви работници се признаваат како материјални трошоци издатоците за теренски додатоци.

XI. Со влегувањето во сила на оваа одлука престануваат да важат одредбите од точ. 3 на Одлуката за условите под кои издатоците за дневници, патни паушали, теренски додатоци и километража се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55), Одлуката за условите под кои издатоците за теренски додатоци во градежништвото се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55 и измените и дополнењата бр. 53/55), Решението за условите под кои градежните претпријатија можат издатоците за теренска работа на неквалифицираните работници да ги засметуваат во материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 35/55), објаснењата издадени врз основа на наведените одлуки како и сите решенија што се во спротивност со оваа одлука.

Р. п. бр. 79

8 март 1956 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар,

Потпретседател,

Вељко Зековиќ, с. р.

Родолуб Чолаковиќ, с. р.

103.

Врз основа на чл. 32 ст. 3 од Уредбата за расподелба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 10/56), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ ПЛАТИТЕ ЗА ПРЕКУВРЕМЕНА РАБОТА И ЗА РАБОТА ВО ДНИТЕ НА НЕДЕЛЕН ОДМОР И НА ДРЖАВНИ ПРАЗНИЦИ СЕ ПРИЗНАВААТ ВО ЦЕНАТА НА ЧИНЕЊЕТО

I. Платите на работниците на стопанските организации за работата извршена во прекувремени часови, пресметани со пропишаното наголемување на тарифните ставови, се признаваат во цената на чинењето под следниве услови:

- 1) писменото решение за воведување на прекувремената работа да го издал директорот на стопанската организација, а во погодите и на работилиштата надвор од седиштето на претпријатието — раководителот на логсот односно на работилиштето.

Во случаи на исклучителна потреба за прекувремена работа кога не е можно да се прибави решение од директорот односно од раководителот на погон или работилиште, решението може да го издаде друго лице по овластување од директорот на стопанската организација, со услов со него дополнително да се согласи директорот на претпријатието односно раководителот на погонот или работилиштето со свое решение кое мора да биде донесено во писмена форма;

2) решението да ги содржи разлозите за воведување на прекувремената работа, работните места на кои ќе се работи прекувремено и времето колку ќе трае прекувремената работа. Ако при донесувањето на решението не може да се предвиди траењето на прекувремената работа, решението може да важи најмногу еден месец. По истекот на тој срок мора да се донесе ново решение за воведување прекувремена работа;

3) директорот на стопанската организација односно раководителот на погон или работилиште секој три месеца да му поднесе на работничкиот совет извештај за прекувремената работа, со следните податоци:

- а) број на работниците што работеле прекувремено, искажан по работни места;
- б) број на часовите на прекувремена работа;
- в) износ на платите исплатени за прекувремена работа;
- г) работи што се извршени во прекувремената работа — по видот, количината и вредноста;
- д) разлози за воведување прекувремена работа, со економско образложение на неговата корисност;

4) стопанската организација секое решение за прекувремена работа да го испрати до околицката комисија за плати во стопанството и до секретаријатот за стопанство на народниот одбор на општината, веднаш по неговото издавање.

Стопанската организација покрај тоа е должна еден примерок од извештајот што според одредбите од точ. 3 го поднесува директорот до работничкиот совет, едновременно да го испрати до околицката комисија за плати во стопанството и до секретаријатот за стопанство на народниот одбор на општината.

II. Како работници во смисла на одредбите од точ. I на оваа одлука се сметаат и следниве лица:

1) лицата со стручна спрема на службеник (инженерите и техничарите) што во процесот на производството или на вршењето на услугите непосредно ракуваат со посложени машини, постројки и автомати;

2) извршниот персонал запослен во стопанските организации на речниот или поморскиот сообраќај, потоа во стопанските организации на воздушниот сообраќај (само шалтерскиот персонал, персоналот за прифаќање и опрема, персоналот на сообраќајно-диспечерската служба и на сервисите на аеродромите), на патниот сообраќај и укрцаниот персонал на бродовите од претпријатијата на поморското стопанство;

3) лицата што во претпријатијата на луците или складовите непосредно учествуваат во процесот на манипулирање со стоки во складовите или во бродовите, како што се: складиштари, бројачи, надзорници на товарење и др.;

4) продавачкиот и магацинскиот персонал кој со решение од надлежниот орган на трговско претпријатие или дуќан е определен да врши редовен годишен или периодичен попис на инвентарската состојба, односно да врши попис на состојбата на инвентарот нареден од државен орган (финансиска инспекција, пазарна инспекција и др.).

III. Платите на службениците на стопанските организации за работата извршена прекувремено, пресметани со пропишаното наголемување на та-

рифните ставови, се признаваат во цената на чинењето под истите услови под кои се признаваат и платите за прекувремена работа на работниците, и тоа само за следниве службеници односно случаи:

1) за службениците чија работа непосредно и оперативно е сврзана за работниците што работат прекувремено, како што се инженерите и техничарите во процесот на производството односно на вршењето на услугите, поентерите, евидентчарите, нормирците на погони, раководителите, магационерите, издавателите на материјали и алат и слично;

2) за проектантите (инженерите и техничарите), лаборантите, копирантите и цртачите запослени во самостојните проектантски организации и проектантски бироа на стопанските организации, за прекувремената работа што е остварена на работите на проектирање;

3) за стручните службеници на бироите за вршење услуги на организирање технолошки процес и услуги на стопанско-сметковно работење, што непосредно работат на работите на вршење услуги на други стопански организации;

4) за службениците на надворешнотрговските претпријатија, за време на работата на извршување определени задачи сврзани за срок, чие извршување е наредено од надлежните државни органи;

5) за службениците на стопански претпријатија што непосредно учествуваат при откупот на селскостопански производи, за време додека трае сезоната на откупот. Времето на траењето на откупот на поодделни селскостопански производи претпријатието го докажува со потврда од народниот одбор на општината на чие подрачје е вршен откупот;

6) за службениците на сметководствено-книговодствената служба за време на составувањето времени периодични пресметки и годишни завршни сметки односно за време на работата на комисиите за преглед на завршните годишни сметки или за време на вонредни прегледи наредени од надлежните органи;

7) за службениците што со решение од надлежниот орган на стопанската организација се определени да вршат редовен годишен и периодичен попис на инвентарската состојба, односно да вршат попис на состојбата на инвентарот нареден од државни органи, за времето што во решението за воведувањето на прекувремената работа се предвидува дека ќе трае.

IV. Според претходните точки не можат во цената на чинењето да се признаат платите за прекувремена работа на лицата кои според прописите за платите немаат право на плата за прекувремената работа.

V. Под условите од точ. I се признаваат во цената на чинењето и платите за работа на работниците на ден на неделен одмор и на дните на државни празници, како и на лицата кои според одредбите од точ. II се изедначени со работниците, и на службениците во случаите наведени во точ. III од оваа одлука.

VI. Директорот на претпријатието односно раководителот на погон или работилиште ќе се казни за прекршок според чл. 29 точ. 4 од Законот за инспекцијата на трудот — ако не го достави до околицката комисија за плати во стопанството и до секретаријатот за стопанство на народниот одбор на општината решението за воведување прекувремена работа и примерок од извештајот за извршената прекувремена работа што е поднесен до работничкиот совет.

VII. Со влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за условите под кои што платите за прекувремена работа и за работа во дните на државните и народните празници ќе се издвојуваат од ркупниот приход пред да се утврди добивката на стопанската организација

(„Службен лист на ФНРЈ“, бр. 13/55 и дополненија бр. 53/55).

VIII. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1956 година.

Р. п. бр. 80

8 март 1956 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар,

Потпретседател,

Велько Зековиќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

104.

Врз основа на чл. 105 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 10/56) и точ. 14 ст. 3 од Одлуката за пресметување разликата во цените при увозот и извозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/55), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА УПОТРЕБА НА ДЕЛОТ НА ДИНАРСКИТЕ СРЕДСТВА ОСТВАРЕНИ СО ИЗВОЗ НА СТОКИ И ДЕЛОТ НА ЗАШТЕДИТЕ ОСТВАРЕНИ ПРИ ПРЕСМЕТУВАЊЕТО НА РАЗЛИКАТА ВО ЦЕНИТЕ ЗА ИЗВРШЕНИОТ УВОЗ И ИЗВОЗ

1. Стопанските организации регистрирани за вршење надворешнотрговски работи можат за наголемување средствата за самостојно располагање и за наголемување платите на работниците и службениците над платите според тарифниот правилник (за премии) да употребат дел од динарската противвредност на странските средства за плаќање што ќе ги остварат со извозот на стоки.

Средствата од претходниот став изнесуваат од 0,25 до 10 промили од динарската противвредност на странските средства за плаќање според претходниот курс што ги оствариле стопанските организации со извоз на стоки и и' ги продале на Народната банка.

Нормите за поодделни производи и услуги односно за групи производи и услуги ќе ги утврди во границите од претходниот став Управата за надворешна трговија по предлог од Сојузната надворешнотрговска комора.

2. Ако извоз на стоки изврши производна стопанска организација со посредство на надворешнотрговско претпријатие, од динарските средства од претходната точка на производната стопанска организација и' припаѓа 70%, а на надворешнотрговското претпријатие што го извршило извозот 30%, додека на производната стопанска организација односно на надворешнотрговското претпријатие што ќе го извршат извозот во свое име и за своја сметка — ил припаѓа 70%, а 30% треба да уплатат во фондот за унапредување на надворешната трговија.

3. Од делот на динарските средства од точ. 1 што ќе им припаѓа во смисла на одредбите од претходната точка производните стопански организации односно надворешнотрговските претпријатија ќе употребат 70% за наголемување на средствата за самостојно располагање, а 30% за наголемување на платите на работниците и службениците над платите според тарифниот правилник.

Стопанските организации ќе го предвидат во своите тарифни правилници начинот за распределба на средствата кои врз основа на одредбата од претходниот став можат да ги употребат за наголемување на платите на работниците и службениците над платите според тарифниот правилник.

Ако средствата предвидени за наголемување на платите на работниците и службениците над платите според тарифниот правилник не се употребат во целост за таа цел, остатокот ќе се употреби за наголемување на средствата за самостојно располагање.

4. Средствата предвидени за наголемување на платите на работниците и службениците над платите според тарифниот правилник можат да се употребат за оваа цел само ако стопанските организации, не земајќи го во обзир овој износ, им исплатуваат на работниците и службениците, полни плати во височина на тарифните ставови предвидени со нивните тарифни правилници. Во спротивно, овој износ во целост ќе го уплатат во својот резервен фонд.

5. Пред исплатата на платите над платите според тарифниот правилник, што се исплатуваат од средствата утврдени според одредбите од оваа одлука, се пресметува на товар на тие плати одделен дополнителен придонес за фондовите на претпријатието и тоа според исрмите кои со одделно решение ќе ги утврди Одборот за стопанство на Сојузниот извршен совет.

6. Пресметувањето и исплатите на средствата од точ. 1 на оваа одлука се вршат врз основа на периодичните пресметки на вкупниот приход на стопанската организација. Исплатите што врз основа на тие пресметки ќе се извршат претставуваат аконтации до извршувањето на конечна пресметка врз основа на завршната сметка.

7. Средствата што ќе им припаднат врз основа на точ. 14 од Одлуката за пресметување разликата во цените при увозот и извозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/55), стопанските организации можат да ги употребат за целите и на начинот предвиден во точ. 2—6 од оваа одлука, но само ако на работите на извоз и увоз според периодичната пресметка и завршната сметка немаат загуби.

18. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 89

8 март 1956 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар,

Потпретседател,

Велько Зековиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

105.

Врз основа на чл. 119 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА РАСПОДЕЛБА НА ВКУПНИОТ ПРИХОД И ЗА ЗАВРШНАТА СМЕТКА НА СРЕДИШНИТЕ ЗАДРУГИ, ЗАДРУЖНИТЕ ДЕЛОВНИ СОЈУЗИ И ПРЕТПРИЈАТИЈАТА И ДУКАНИТЕ НА ГРУПА ЗАДРУГИ И НА ЗАДРУЖНИ СОЈУЗИ ЗА 1955 ГОДИНА

1. Распределбата на вкупниот приход на средишните задруги, на задружните деловни сојузи и на претпријатијата и дуќаните основани од група задруги или од задружни сојузи се врши според одредбите од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации, со тоа што во нивните материјални трошоци влегува и придонесот (котизацијата) што му го плаќаат на задружниот сојуз.

Височината на придонесот (котизацијата) од претходниот став ја утврдува највисокиот орган на задружниот сојуз кому што треба да се уплати придонесот (котизацијата), со одобрение од надлежниот народен одбор на околицата, од извршниот одбор на автономната единица односно од републичкиот извршен совет.

2. Во материјалните трошоци на претпријатијата и дуќаните кои по 31 декември 1954 година се преправени во претпријатија и дуќани на група задруги или на задружни сојузи не влегува придонесот (котизацијата) за задружниот сојуз.

Ако претпријатијата и дуќаните од претходниот став се преправени во погони на средишни задруги

или на задружни деловни сојузи, распределбата на вкупниот приход на тие погози има одделно да се изврши во сè како и кај претпријатијата и дуќаните преправени во претпријатија и дуќани на група задружни односно на задружни сојузи.

3. Придонесот (котиацијата) што во смисла на точ. 1 од оваа одлука се уплатува за задружниот сојуз служи за покритие на текуштите расходи и за издржување службата за унапредување на селското стопанство на задружниот сојуз.

4. Пред пресметувањето и распределбата на вкупниот приход на начинот утврден во точ. 1—3 од оваа одлука, средишните задруги, задружните деловни сојузи и претпријатијата и дуќаните на група задруги и задружни сојузи го вршат пресметувањето според отворена сметка и ристорно во врска со своето работење со земјоделските задруги.

5. Составувањето, прегледувањето и одобрувањето на завршните сметки на средишните задруги, на задружните деловни сојузи и на претпријатијата и дуќаните на група задруги и на задружни сојузи се врши според одредбите од Уредбата за завршните сметки на стопанските организации за 1955 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/56).

6. Пблиски прописи за извршување на оваа одлука, по потреба, донесува сојузниот државен секретар за работи на народното стопанство.

7. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува за 1955 година.

Р. п. бр. 86

8 март 1956 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велько Зековиќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

106.

Врз основа на чл. 106 ст. 2, а во врска со чл. 108 ст. 1 од Законот за здравственото осигурување на работниците и службениците, Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРУВАЊЕ НА УЧЕНИЦИТЕ НА СТРУЧНИ УЧИЛИШТА СО ПРАКТИЧНА ОБУКА

1. Учениците на стручни училишта со практична обука (индустриски, рударски, селскостопански, угостителски и др.), кои покрај теоретската обука во училиштата имаат и редовна практична обука во ученички работилници, на работилницата или на други места, имаат право на здравствено осигурување според одредбите на оваа одлука.

2. Учениците на стручни училишта со практична обука ги имаат сите права од здравственото осигурување предвидени со Законот за здравственото осигурување на работниците и службениците, под условите пропишани за учениците во стопанството.

Здравственото осигурување на овие ученици го спроведуваат околските заводи за социјално осигурување.

3. Придонесот за учениците на стручни училишта со практична обука се пресметува и плаќа, според нормата на придонесот пропишана за социјално осигурување на учениците во стопанството, од вкупниот износ на наградите што овие ученици ги примат за време на практичната обука.

Обвршок на придонесот е ученичката работилница — ако работи како установа со самостојно финансирање, во спротивно — училиштето односно организацијата или установата што го издржува училиштето.

4. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1956 година.

Р. п. бр. 82

8 март 1956 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велько Зековиќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

107.

Врз основа на чл. 49 од Уредбата за попис и проценка на основните средства на здравствените установи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 49/54), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА АМОТИЗАЦИЈАТА НА ОСНОВНИТЕ СРЕДСТВА ВО ЗДРАВСТВЕНИТЕ УСТАНОВИ

1. Во здравствените установи со самостојно финансирање (во натамошниот текст: установите) амортизацијата се уплатува за сите основни средства што на нив им се дадени на управување.

2. Амортизацијата се пресметува со примена на пропишаните норми на годишното отпишување и на нормите на инвестиционото одржување врз основницата за амортизација.

3. При пресметувањето на амортизацијата сите установи ги применуваат нормите на годишното отпишување и нормите на инвестиционото одржување определени со Уредбата за попис и проценка на основните средства на здравствените установи и со Табелата на нормативите на просечниот век за траење и на нормите на отпишувањето и инвестиционото одржување.

4. Основица за амортизација на основните средства со кои установите располагале на 31 декември 1954 година е нивната основна вредност утврдена со проценка врз основа на Уредбата за попис и проценка на основните средства на здравствените установи.

Основица за амортизација на основните средства кои како нови се прибавени по 31 декември 1954 година е нивната набавна цена, зголемена за трошоците на допремата и монтажата.

Основица за амортизација на основните средства отстапени на установата без надоместок или со деловичен надоместок, како и на сние основни средства што веќе биле во употреба, е нивната основна вредност утврдена со проценка, ако биле проценети според одредбите од Уредбата за попис и проценка на основните средства на здравствените установи и од Решението за проценка на основните средства на стопанските претпријатија и за формирање Централна комисија за проценка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/52). Ако сние основни средства не биле проценети според тие прописи, основницата за амортизација се утврдува со дополнителна проценка.

Дополнителната проценка ја врши стручна комисија која за таа цел ја формира управникот на установата. Оваа проценка се врши според одредбите од чл. 15—24 од Уредбата за попис и проценка на основните средства на здравствените установи, со тоа што основната вредност (основицата за амортизација) се утврдува според пазарните цени.

5. Амортизацијата за основни средства влегува во структурата на надоместокот на здравствените услуги.

6. Уплатата на амортизацијата се врши во еднакви месечни износи, според состојбата на основните средства на крајот на претходната година, и тоа најдоцна до десеттиот ден на текуштиот месец за изминатиот месец.

Месечните уплати на амортизацијата се пресметуваат како аконтации при конечната пресметка на амортизацијата, која се врши на крајот на годината.

Амортизацијата за основните средства што се расходуваат или отуѓени во текот на годината, се пресметува и уплатува до крајот на годината, а амортизацијата за основните средства набавени во текот на годината се пресметува и уплатува од почетокот на наредната година.

Негативната разлика меѓу уплатените аконтации од ст. 1 на оваа точка и конечната пресметка се уплатува во соодветниот фонд во смисла на точ. 7 од оваа одлука, а позитивната разлика се повлекува од фондот во корист на редовната сметка на установата кај банката. Ова пресметување ќе се изврши до крајот на јануари следната година.

7. Амортизацијата за основни средства се уплатува во амортизациониот фонд на установата.

По исклучок, за градежните објекти кои според одредбите од Уредбата за попис и проценка на основните средства на здравствените установи спаѓаат во категоријата I, делот на амортизацијата пресметан како годишно отпишување се уплатува во инвестициониот фонд на установата, додека делот на амортизацијата пресметан како инвестиционо одржување се уплатува во амортизациониот фонд на установата.

8. Како инвестиционо одржување се сметаат работите на основните средства што се нужни за нивно физичко и техничко одржување во текот на времето на траењето, а се вршат, по правило, во временски интервали подолги од една година.

9. Средствата на амортизациониот фонд можат да се користат исклучиво за замена на физички dotрашените или научно-медицински застаревите основни средства, како и за инвестиционо одржување на основните средства.

10. Средствата на инвестициониот фонд можат да се користат за адаптации и подигање здравствени објекти и за подобрување опременоста на установата со основни средства. Расходите и приходите на овој фонд се предвидуваат со одделна претсметка на инвестициониот фонд. На претсметката на фондот дава согласност органот надлежен за давање согласност на претсметката на приходите и расходите на установата.

11. За отпишувањето основни средства амортизацијата, по правило, не се пресметува и не се уплатува.

Органот надлежен за давање согласност на претсметката на здравствената установа може да определи, за сите или за поделни отпишани основни средства, додека се во редовна употреба, да се пресметува и плаќа амортизација.

12. Установите кои поради својот сезонски карактер работат еден дел од годината, можат да пресметуваат и уплатуваат намалена амортизација сразмерно со времето на работата на установата, а по одобрение од органот надлежен за давање согласност на претсметката и на цените на установата.

13. Книговодствените отпишувања за 1955 година ќе се извршат според нормите спределени со Уредбата за попис и проценка на основните средства на здравствените установи и со Табелата на нормативите на просечниот век за траење и на нормите на отпишувањето и инвестиционото одржување.

14. Пониски уплати за спроведување на оваа одлука донесува, по потреба, Секретаријатот за народно здравје и социјална заштита на Сојузниот извршен совет со согласност од сојузниот државен секретар за работи на народното стопанство.

15. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1956 година.

Р. п. бр. 83
8 март 1956 година
Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, **Велько Зековиќ, с. р.** Потпретседател, **Родољуб Чолаковиќ, с. р.**

108.

Врз основа на одделот 3 главата XXVI на Сојузниот општествен план за 1955 година и точ. I од Одлуката за продолжување важењето на општествените планови од 1955 за 1956 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 57/55), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА НАЧИНОТ ЗА ДОГОВАРАЊЕ НА ИСПОРАКИТЕ НА ЈАГЛЕН ЗА II ТРИМЕСЕЧЈЕ НА 1956 ГОДИНА

I. Рудниците на јаглен се должни при договарањето на испораките на јаглен за II тримесечје на 1956 година со договарањето да го опфатат своето целокупно производство на јаглен во тоа тримесечје, освен оние количини што им се потребни за сопствена потрошувачка.

II. Потрошувачите на јаглен можат со рудниците на јаглен да договараат испораки само на оние количини што им се потребни за редовна потрошувачка во II тримесечје на 1956 година, со запаси предвидени со оваа одлука.

III. Потрошувачите на јаглен можат да договараат, покрај количините на јаглен што им обезбедуваат редовна потрошувачка на јаглен во II тримесечје на 1956 година, уште и количини за следниве запаси:

1) железничките транспортни претпријатија, Југословенското речно бродарство и поморскиот сообраќај — за запас од 15 дена;

2) индустријата на градежни материјали — за запас од 15 дена;

3) Рудникот и топилницата на бакар „Бор“ и Рудникот и топилницата на олово „Трешча“ — за запас од 12 дена;

4) железарите — за запас од 10 дена;

5) фабриките за шеќер — за запас од 45 дена;

6) индустриските претпријатија — за запас од 8 дена;

7) плинарите — за запас од 21 ден;

8) другите стопански организации — за запас од 8 дена.

Заедницата на југословенското електростопанство ќе ги определи количините на јаглен што поодделни термоелектрани смеат да ги имаат на запас, со тоа што вкупниот запас на сите термоелектрани да не смее да изнесува повеќе од количините потребни за 10 дена работа.

Водопрните станици на водостопанството можат да ги договараат само оние количини јаглен што се сметаат како нормални за обезбедување на вивната непречена работа.

Трговските претпријатија и дуќани што купуваат јаглен за широка потрошувачка, како и здравствените и социјалните установи, можат да ги договараат само оние количини јаглен што се сметаат како нормални за снабдување на граѓаните односно на установите.

Договори за испораки на јаглен погоден за работа на гасгенератори рудниците на јаглен се должни да склучат првенствено со оние потрошувачи што тој јаглен го трошат за гасгенератори.

IV. Договарањето за испорака на јаглен за II тримесечје на 1956 година ќе се врши од 15 до 25 март 1956 година, со тоа што првите три дена ќе се врши само договарање за испораки на гасгенераторски јаглен наменет за употреба во гасгенератори, а првенствено со железарите и со фабриките за стакло и керамика.

V. Управата за државни материјални резерви должна е да се грижи за извршувањето на оваа одлука.

Управата за државни материјални резерви може со свое решение:

1) да нареди поодделни рудници на јаглен да се должни да склучуваат договори за испорака на јаглен со определени корисници;

2) да ги намали веќе договорените количини на јаглен, ако поради недостиг на јаглен не можат да се намират потребите на поодделни корисници чија работа е од значење за стопанството или за снабдувањето на населението;

3) да определи поодделни рудници на јаглен да се должни првенствено со определени корисници да извршат договарање за испорака на јаглен.

Налозите од ст. 2 Управата за државни материјални резерви може на стопанските организации да им ги соопшти и по телеграф или телефон, но е должна најдоцна во рок од 3 дена од таквото соопштение да им испрати своје писмено решение.

Против решението од ст. 2 под 2 може да се изјави жалба до Одборот за стопанство на Сојузниот извршен совет во рок од три дена од денот на приемот на писменото решение. Жалбата не го запира извршувањето на решението.

Одборот за стопанство на Сојузниот извршен совет ќе именува комисија за решавање на жалбите од претходниот став.

Органите на здружувањето на стопанските организации (коморите и здруженијата), службите на Државниот секретаријат за работи на народната одбрана и пазарнишните инспекции на државните секретаријати за работи на народното стопанство се должни по барање од Управата за државни материјални резерви да достават до таа управа потребни податоци и предлози со цел за правилно извршување на задачите од ст. 1, 2 и 3 од оваа точка.

VI. Решенијата на Управата за државни материјални резерви од претходната точка задолжителни се за стопанските организации на кои се однесуваат.

VII. Ако поради решение на Управата за државни материјални резерви од точ. V од оваа одлука стопанската организација не може да ги изврши договорните обврски спрема поодделен содоговарач, ќе се смета дека до неизвршување на договорот дошло поради виша сила.

VIII. Рудниците на јаглен по барање од Управата за државни материјални резерви се должни да и' испраќаат извештаи за количините на јаглен што во текот на договарањето ги бараат потрошувачите, за договорените количини, како и за производството, испораките и запасите на јаглен.

Потрошувачите на јаглен по барање од Управата за државни материјални резерви должни се да и' испраќаат извештаи за состојбата на испораките и на запасите на јаглен.

Сроковите за доставување извештаи од претходните ставови, како и обрасците на извештаите ги пропишува Управата за државни материјални резерви.

IX. Стопанската организација — потрошувач што ќе склучи договор за испорака на количина јаглен поголема од онаа што ѝ е потребна за редовна потрошувачка и запас, рудникот на јаглен што не ќе го склучи целокупното производство од II тримесечје на 1956 година иако за истото постои побарувачка, стопанската организација — потрошувач и рудникот на јаглен ако во пропишаниот рок не достават извештај според одредбата од точ. VIII, како и одговорното лице во таа организација, ќе се казни според одредбите од чл. 92 точ. 3 од Уредбата за трговската дејност и трговските претпријатија и дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 37/55).

X. Оваа одлука влегува во сила со денот на потпишувањето.

Р. п. бр. 97
13 март 1956 година
Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велько Зековиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

109.

Врз основа на чл. 79 точ. 1 од Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А ЗА СЛУЖБЕНАТА ОБЛЕКА НА ЦАРИНСКИТЕ СЛУЖБЕНИЦИ

1. Службениците на царинарници што вршат прегледи на транспортни средства (од железничкиот, патниот, поморскиот, речниот и цивилниот водоздушен сообраќај), на стоки и патници, царинење на стоки, чување и спроведување на возни и пловни објекти и стоки, што работат на царински прекршоци и контрола (ревизија) на извршените царински прегледи, шесферите и куририте на царинарници се должни за време на вршењето на службата да носат службена облека.

2. Службената облека мора да биде во определена крој и боја.

3. Службената облека е зимска и летна. Летната облека се состои — за машките: од палто, панталони и шапка, — а за жените: од блуза, пола и бере. Зимската облека се состои — за машките: од палто, панталони, шапка и шинел, — а за жените: од палто, пола, бере и шинел.

Со службената облека на службениците им припаѓаат и обувки, кои за зимската облека се длабоки, а за летната плитки и изработени од црна бокс кожа.

На службениците што вршат преглед на транспортни средства им се доделува покрај службената и работна облека (комбинезон или мантил).

За вршење служба на отворен простор на службениците им се ставаат на располагање кабиници за дожд од непропустлив материјал.

4. На службениците од точ. 1 на оваа одлука службената облека им се дава на бесплатна употреба, со определен рок за траење.

По истекот на определениот рок за траење службената облека преминува во сопственост на лицето што ја добило облеката на бесплатна употреба.

Работната облека и кабиниците за дожд се инвентарски предмети.

5. Срокот за траење на поодделни делови на службената облека изнесува:

- за шинел — 5 години;
- за зимска облека — 2 години;
- за летна облека — 2 години.

Срокот за траење на обувките изнесува една година. Срокот за траење се смета од денот кога облеката односно обувките се добиени.

6. Упатството за кројот, бојата и ознаките на службената облека ќе го пропише директорот на Управата за царини со согласност од Државниот секретаријат за работи на народната одбрана и од сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи.

7. Царинскиот службеник кој носи службена облека што по кројот, бојата и ознаките не одговара на упатството што ќе биде донесено според точ. 6 од оваа одлука, ќе се казни дисциплински за прекршок на службената должност.

8. Поблиски прописи за спроведување на оваа одлука ќе донесе директорот на Управата за царини.

9. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 83
8 март 1956 година
Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велько Зековиќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

110.

Врз основа на чл. 79 точ. 1 од Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА ЗА СЛУЖБЕНАТА ОБЛЕКА НА ПЕРСОНАЛОТ НА ЦИВИЛНОТО ВОЗДУХОПЛОВСТВО

1. Службениците на цивилното воздухопловство запослени во одделение за обезбедување воздушната пловидба, во извршна служба на воздухопловно-управните органи и во инспекција за безбедност на воздушната пловидба се задолжени за време на службата да носат службена облека. Службена облека се задолжени да носат службениците на должностите: starter, радиотелеграфист, радиогнометрист, радиотехничар, радиоинженер, аеродромски или властен контролор на летањето, инспектор на воздушна пловидба, на летачки персонал или на воздухопловен материјал, управник на воздухопловно пристаниште, курир на воздухопловно пристаниште и стручен службеник на одделение за обезбедување воздушната пловидба.

2. На работниците што вршат поправки и одржување техничкиот уред за безбедност на воздушната пловидба им припаѓа работна облека.

3. На комораните службеници не им припаѓа ни службена ни работна облека.

4. Службената облека мора да биде во определен крој и боја.

5. На персоналот од точ. 1 и 2 на оваа одлука службената односно работната облека им се дава на бесплатна употреба со определен срок за траење.

По истекот на определениот срок за траење службената облека преминува во сопственост на лицето што ја добило облеката на бесплатна употреба.

Работните облеку се инвентарски предмети.

6. Службената облека е зимска и летна.

Зимската облека се состои од: капа, блуза, панталони и шинел.

Летната облека се состои од: капа, блуза и панталони.

7. Срокот за траење на поодделни делови на службената облека изнесува:

- за шинел — 5 години;
- за зимска облека — 2 години;
- за летна облека — 2 години;
- за работна облека — 1 година.

Сроковите за траење на поодделни делови на службената облека се сметаат од денот кога облеката е примена.

8. Упатството за кројот, бојата, како и за ознаките на службената облека ќе го пропише директорот на Управата за цивилно воздухопловство во согласност со Државниот секретаријат за работи на народната одбрана и со сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи.

9. Сроковите за траење на службената односно работната облека за персоналот од точ. 1 и 2 на оваа одлука, кој според досегашните прописи имал право на службена односно работна облека, ќе се сметаат од денот кога истекол срокот за траење на примената облека.

10. Поблиски прописи за спроведување на оваа одлука ќе донесе директорот на Управата за цивилно воздухопловство.

11. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 84

8 март 1956 година
Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, **Велько Зековиќ, с. р.** Потпретседател, **Родољуб Чолаковиќ, с. р.**

111.

Врз основа на чл. 2 од Основната уредба за установите со самостојно финансирање („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/53), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЦЕНТАРОТ ЗА МЕДИЦИНСКО-НАУЧНО ИСТРАЖУВАЊЕ И ЛЕКУВАЊЕ НА ЛЕПРАТА

1. Се оснива Центар за медицинско-научно истражување и лекување на лепрата (во натамошниот текст: Центар).

Центарот е здравствена установа со самостојно финансирање.

2. Задача на Центарот е да ги проучува и испитува методите и мерките за лекување и сузбивање на лепрата, да организира и врши лекување на лица оболени од лепра, како и да организира пронајдување случаи на оболување од лепра.

3. Имотот со кој управува Центарот се состои од основни средства што федерацијата ќе ги даде за инвестиции и опрема на Центарот, од сопствени средства што ќе ги оствари Центарот во текот на работењето, како и од обртни средства што ќе ги даде федерацијата при почетокот на работењето на Центарот.

Финансиските средства за инвестиции и опрема на Центарот, како и обртните средства, ќе се обезбедат на товар на сојузниот буџет.

4. Со Центарот управува управен одбор.

Управниот одбор го сочинуваат:

а) четири члена што ги именува секретарот за народно здравје и социјална заштита на Сојузниот извршен совет;

б) два члена што ги избира работниот колектив. Управникот на Центарот е член на управниот одбор според својата положба.

5. Управникот на Центарот го назначува управниот одбор со согласност од секретарот за народно здравје и социјална заштита на Сојузниот извршен совет.

6. Внатрешната организација и работата на Центарот се определува со правилата, што ги донесува управниот одбор со согласност од секретарот за народно здравје и социјална заштита на Сојузниот извршен совет.

7. Државен орган надлежен за работите и за задачите на Центарот е Секретаријатот за народно здравје и социјална заштита на Сојузниот извршен совет.

Секретаријатот може на Центарот да му дава определени задачи во границите на неговиот делокруг.

8. За спроведувањето во живот на ова решение ќе се грижи Секретаријатот за народно здравје и социјална заштита на Сојузниот извршен совет во соработка со Сојузниот завод за народно здравје.

9. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 85

8 март 1956 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, **Велько Зековиќ, с. р.** Потпретседател, **Родољуб Чолаковиќ, с. р.**

112.

Врз основа на чл. 8 точ. в, во врска со чл. 35 точ. 2 од Уредбата за стручните школи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 39/52), а во согласност со Советот за просвета и култура на Народна Република Србија, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНУВАЊА НА РЕШЕНИЕТО ЗА ОСНИВАЊЕТО И РАБОТАТА НА ШКОЛАТА ЗА ВНАТРЕШНА УПРАВА

1. Во Решението за оснивањето и работата на Школата за внатрешна управа („Службен лист на

ФНРЈ“ (бр. 31/53) по точката 3 се додава нова точка 3а, која гласи:

„По исклучок од точ. 3 на ова решение, во Школата за внатрешна управа можат да се примаат и службеници од ресорот на внатрешните работи, кои активно учествувале во Народноослободителната Борба почнувајќи од 1941, 1942 или 1943 година, на фронтот или на задачи во тилот, ако претходно завршиле три односно четири класа средна школа за општо образование и положиле мала матура.“

2. Во точката 4 ставот 2 се менува и гласи:

„Наставата во Школата за внатрешна управа за лицата од точ. 3 на ова решение трае две години, а за лицата од точ. 3а од решението — четири години.“

3. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 242

17 февруари 1956 година

Белград

Државен секретар
за внатрешни работи,
Светислав Стефановиќ, с. р.

113.

По исполнување на условите од чл. 14, 15 и 16 од Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија, врз основа на чл. 13 од истиот закон, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДОБРУВАЊЕ ОСНИВАЊЕТО И РАБОТАТА НА СОЈУЗОТ НА СЛАВИСТИЧКИТЕ ДРУШТВА НА ФНРЈ

Се одобрува, според поднесените правила, оснивањето и работата на Сојузот на славистичките друштва на ФНРЈ, со седиште во Белград, а со дејност на целата територија на Југославија

П/3 бр. 1801

31 јануари 1956 година

Белград

Државен секретар
за внатрешни работи,
Светислав Стефановиќ, с. р.

114.

Врз основа на чл. 53 ст. 2 точ. 3 од Уредбата за организацијата, послувањето и управувањето со Југословенските пошти, телеграфи и телефони („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/53), донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПУШТАЊЕ ВО ПРОМЕТ НА СЕРИЈА ПРИГОДНИ ПОШТЕНСКИ МАРКИ СО МОТИВИ ОД ЈУГОСЛОВЕНСКАТА УМЕТНОСТ НИЗ ВЕКОВИ

На 24 март 1956 година ќе се пушти во промет серија пригодни поштенски марки со мотиви од југословенската уметност низ векови.

Серијата на овие марки има 12 вредности со следните мотиви, во следните бои:

- 1) од 5 динари, црква св. Донат во Задар — темносивосина;
- 2) од 10 динари, плоча со ликот на хрватски крал во Сплит — црнозелена;
- 3) од 15 динари, грифон од порталот на црквата Богородица во манастирот Студеница — сешја;
- 4) од 20 динари, фигури од мајстор Радован на порталот на црквата во Трогир — кафеавакарминска;
- 5) од 25 динари, детаљ од фреска од манастирот Сопокани — црнокафеава;

6) од 30 динари, средновековен стебак на некрополата на Радимља во Херцеговина — карминско-јорџзанеста;

7) од 35 динари, глава од перазот на катедралата во Шибеник — маслинестозелена;

8) од 40 динари, фрагмент од иконоста на катедралата во Котор — бакреноцрвена;

9) од 50 динари, детаљ од триптихот на Никола Божидаровиќ од црквата на Данците во Дубровник — кафеава;

10) од 70 динари, барокна фигура од црквата на Марија Снежна во Белец (Хрватско Загорје) — темносколтозелена;

11) од 100 динари, автопорте на сликарот Рихард Јакопич — црнојорџзанеста;

12) од 200 динари, споменик „Мир“ од Антун Аугустинчиќ, — темносина.

На сите марки напечатено е „Југославија“, и тоа најзастапувачки: на едната со латиница, на втората со кирилица. Називот на мотивот е напечатен на секоја марка со латиница. Оснаките на вредноста напечатени се во разни агли на марката.

Овие марки ќе бидат во продажба кај сите поголеми пошти до потрошувањето, а за франкирање поштенски пратки ќе важат до 31 декември 1957 година заклучно.

Бр. 1955

24 февруари 1956 година

Белград

Генерална дирекција на поштите, телеграфите и телефоните

Генерален директор,
Никола Милановиќ, с. р.

115.

Врз основа на точ. 2 од Одлуката за највисоките откупни цени на тутунот од родот на 1956 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 9/56), Сојузниот уред за цени донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЈВИСОКИТЕ ОТКУПНИ ЦЕНИ ЗА ПООДДЕЛНИ ВИДОВИ И КЛАСИ ТУТУН ОД РОДОТ НА 1956 ГОДИНА

1. Овластените стопански организации ќе вршат договарање и купување на тутунот од родот на 1956 година според следниве највисоки цени определени за поодделни видови и класи тутун:

А) за македонските типови тутун:

Тип „ЈАКА“

I Категорија	Класа	Дин. за кг
I	I	1.900
	II	1.500
	IIIa	1.100
	IIIb	880
	IVa	650
	IVb	430
V	V	220
	VI	90

II Категорија

Класа	Дин. за кг
I	700
II	610
III	420
IV	290
V	150
VI	80
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

Тип „ПРИЛЕП“

I Категорија

Класа I	1.750
II	1.350
IIIa	1.000
IIIб	800
IVa	580
IVб	430
V	220
VI	90

II Категорија

Класа I	640
II	560
III	400
IV	270
V	140
VI	80
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

Тип „ОТЉА“

I Категорија

Класа I	900
IIa	750
IIб	650
IIIa	550
IIIб	430
IVa	360
IVб	230
Va	180
Vб	150
VI	80
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

B) за херцеговачкиот тип тутун (Јадранското подрачје)

Класа Ia	900
Iб	780
IIa	715
IIб	575
IIIa	495
IIIб	385
IVa	325
IVб	240
Va	200
Vб	140
VI	80
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

B) за типот тутун од подрачјето на Босна:

Класа I	450
II	340
III	250
IV	170
V	100
VI	70
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

Г) за типот „Бајина Башта“

Класа I	630
II	530
III	360
IV	260
V	150
VI	75
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

Д) за типот „Житковац“

I Категорија

Класа II	600
III	500
IV	380
V	220
VI	80

II Категорија

Класа I	550
II	450
III	320
IV	220
V	130
VI	70
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

Г) за војвођанскиот тип тутун

Класа I	230
II	185
III	145
IV	120
V	85
VI	60
Мувлосани тутуни	50
Никотински тутун	5

E) за тутунот од подрачјето на Истра

1) Сув тутун

Категорија А

Класа I	1.000
II	800
III	600
IV	400
V	300
VI	200

Категорија Б

Класа I	800
II	600
III	400
IV	300
V	200
VI	150
Мувлосан тутун	120
Ситен тутун I класа	100
Ситен тутун II класа	70

2) Зелен тутун

I Полна кондиција	50
I степ. оштетување	40
II " "	20
III " "	10
II Полна кондиција	35
I степ. оштетување	25
II " "	10
III " "	8
III Полна кондиција	25
I степ. оштетување	12
II " "	8
III " "	4

2. Цените од точ. 1 на ова решение важат франко вагон или магацин на откупната станица, по избор на купувачот.

Тутуните во висалки (искалпени) ќе се откупуваат, и тоа: тутуните I и II класа по цената за III класа, а другите класи за една класа подолу, освен VI класа.

Неуобичаено важните тутуни, покрај тоа што со вештачење ќе се одбие типот, ната одвишна влага, ќе се откупуваат за една класа подолу.

Тутуновите од типот на тутуново листје што се неупотребливи за изработка на тутунски преработки, а можат да се употребат за фабрикација на никотин, ќе се откупуваат по цените предвидени за никотиински тутун од точ. 1 на ова решение.

Ако песок, земја или други туѓи предмети се вмешани со тутунот, нивната тежина утврдена со вештачење ќе се одбие од тежината на тутунот.

Тутуните од недоговорени типови ќе се откупуваат по цената за една класа пониска од оние што важат за видот на недоговорениот тип тутун.

3. Овластените стопански организации ќе купуваат тутун по цените од точ. 1 на ова решение, а спрема квалитетните узанси за поодделни видови и класи тутун, кои узанси ги утврдува Сојузната индустријска комора во спогодба со Сојузот на селскостопанските комори на ФНРЈ и со Сојузот на трговските комори на ФНРЈ, а во согласност со Сојузниот уред за цени.

4. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 163

9 март 1956 година

Белград

Директор
на Сојузниот уред за цени,
Јован Крстев, с. р.

УКАЗИ

Претседателот на Републиката, врз основа на членот 71 точка 4 од Уставниот закон, а на предлог од Државниот секретар за надворешни работи, донесува

УКАЗ

ЗА ОТПОВИКОТ ОД ДОЛЖНОСТ НА ИЗВОНРЕДНИОТ И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА ФНРЈ ВО СОЈУЗОТ НА СОВЕТСКИТЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКИ РЕПУБЛИКИ И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕТО НА ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА ФНРЈ ВО СОЈУЗОТ НА СОВЕТСКИТЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКИ РЕПУБЛИКИ

I

Се отповикува

Добринос Видиќ од должноста на извонреден и ополномоштен амбасадор на Федеративна Народна Република Југославија во Сојузот на Советските Социјалистички Републики.

II

Се назначува

Вељко Микунски, досегашен државен потсекретар за надворешни работи на Федеративна Народна Република Југославија во Белград, за извонреден и ополномоштен амбасадор на ФНРЈ во Сојузот на Советските Социјалистички Републики.

III

Државниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У. бр. 2

3 март 1956 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

СОДРЖИНА

	Страна
94. Уредба за измени и дополненија на Уредбата за платите на работниците и службениците на стопанските организации — —	133
95. Уредба за измени и дополненија на Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации — — — —	141
96. Уредба за дополненија на Уредбата за управување со станбените згради — — — —	141
97. Уредба за измени и дополненија на Уредбата за земјарината — — — — — —	142
98. Уредба за Сојузниот завод за физичка култура — — — — — — — —	143
99. Уредба за измена на Уредбата за посадата на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ — — — — — — — —	143
100. Одлука за начинот на ликвидацијата на југословенско-италијанските побарувања и долгувања — — — — — — — —	143
101. Одлука за условите под кои трошоците за службени патувања на работниците и службениците на стопанските организации се признаваат како материјални трошоци	144
102. Одлука за условите под кои издатоците за теренски додатоци се признаваат како материјални трошоци — — — — —	146
103. Одлука за условите под кои платите за прекувремена работа и за работа во дните на неделен одмор и на државни празници се признаваат во цената на чинењето —	147
104. Одлука за употреба на делот на динарските средства остварени со извоз на стоки и делот на заштедите остварени при пресметувањето на разликата во цените за извршениот увоз и извоз — — — —	149
105. Одлука за распределба на вкупниот приход и за завршната сметка на средишните задруги, задружните деловни сојузи и претпријатијата и дуќаните на група задруги и на задружни сојузи за 1955 година — —	149
106. Одлука за здравственото осигурување на учениците на стручни училишта со практична обука — — — — — — — —	150
107. Одлука за амортизацијата на основните средства во здравствените установи — —	150
108. Одлука за начинот за договарање на испораките на јаглен за II тримесечје на 1956 година — — — — — — — — — —	151
109. Одлука за службената облека на царинските службеници — — — — — — — —	152
110. Одлука за службената облека на персоналот на цивилното воздухопловство —	153
111. Решение за Центарот за медицинско-научно истражување и лекување на лебрата	153
112. Решение за измени и дополненија на Решението за оснивањето и работата на Школата за внатрешна управа — — — — —	154
113. Решение за одобрување оснивањето и работата на Сојузот на славистичките друштва на ФНРЈ — — — — — — — — — —	154
114. Решение за пуштање во промет на серија пригодни поштенски марки со мотиви од југословенската уметност низ векови —	154
115. Решение за највисоките степенски цени за поодделни видови и класи тутун од родот на 1956 година — — — — — — — —	154